

Gazeta învățămîntului

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XV nr. 722

vineri 27 septembrie 1963

8 pagini 25 bani

AUTORITATEA DIRECTORULUI

„Mai presus de toate este un director autoritar și competent” — își încheie șeful secției regionale de învățămînt caracterizarea unuia dintre conducătorii de școală. Nu era prima oară cînd aceste calități erau puse la loc de frunte. În locul unei explicații teoretice ample asupra importanței acestor calități, șeful secției regionale a preferat să folosească două exemple, puse față în față.

„De curînd — ne spune el — au venit chiar în aceeași zi la secție doi directori de școală. Unul adusese o comunicare din partea școlii pe care o conducea, prin care ne făcea cunoscut că pune la dispoziția altor școli din regiune o însemnată cantitate de material didactic confecționat cu mijloace proprii. Dacă nu l-aș fi chemat să stăm de vorbă, probabil că nici nu aș fi aflat că a trecut pe la secția noastră, atît de simplu, de obișnuit privea acțiunea întreprinsă. Și nu numai aceasta ci o seamă întreagă de lucruri de mare preț realizate în școala pe care o conduce.

Al doilea director care ne-a vizitat cerea de urgență o întrevvedere. Voia să-mi ceară ajutorul în rezolvarea unei divergențe cu administratorul școlii într-o problemă măruntă de aprovizionare...” Concluziile se pot desprinde cu ușurință.

Nenumărate exemple acumulate din viața de fiecare zi a școlilor relevă unei priviri atente rolul autorității directorului în rezolvarea problemelor celor mai diferite care stau în fața colectivului didactic și de elevi. Cu cît rezolvarea acestor probleme se face mai calm, fără agitație inutilă, cu atît se relevă mai mult autoritatea directorului. Căci deși s-ar putea să pară paradoxal la prima impresie, autoritatea și pricepera de conducător a unui director se vădese și în numărul mare de probleme din viața școlii care se rezolvă fără ca aparent să intervină el în rezolvarea lor. Autoritatea și competența reală a unui director se oglindesc astfel în destoinicia cu care rezolvă problemele întregului colectiv pe care-l conduce.

Autoritatea și competența directorului sînt însuși dobîndite printr-o muncă perseverentă de autoperfecționare, de cunoaștere aprofundată a tuturor problemelor pe care le ridică viața colectivului pe care-l conduce. O discuție la care au participat cîțiva directori de școli fruntași a relevat puternic, ca o verigă esențială a bune desfășurări a muncii în școală, grija cu care se preocupă fiecare dintre ei de îmbunătățirea muncii de predare. A apărut evident că înaintea oricăror asistențe la orele prodante, directorii participanți la discuție se pregătesc cu minuțiozitate ca și cum ar trebui ei înșiși să predea lecția respectivă. Deși la disciplinele pe care nu le stăpînesc pe deplin, ei solicită asistența unui profesor de specialitate, directorii studiază aprofundat înainte programa școlară, lecția din manual, metodică predării. În felul acesta observațiile sînt judicioase, se referă la probleme esențiale, oferind un sprijin real în muncă fiecărui învățător, profesor, maestru-instructor și, prin aceasta, întărind autoritatea directorului. În caietele de asistențe la orele directorului apar apoi, alături de observațiile făcute, măsurile preconizate și ulterior felul cum acestea au contribuit la îmbunătățirea muncii profesorului la care a fost efectuată asistența.

Autoritatea directorului izvorăște în același timp din perspectiva clară a acestuia asupra întregii munci didactice în strînsă legătură cu problemele desăvîșirii construcției socialiste, din pricepera de a desprinde esențialul din multitudinea problemelor care-i solicită atenția.

Al doilea exemplu de la începutul acestui articol a relevat pe ce drumuri îndurate te poate duce rătăcirea în păienjenitul problemelor nesesențiale, pierdere totală în acțiunile cu caracter administrativ. Asemenea directori „nu-și văd niciodată capul de treabă”, muncesc într-adevăr mult dar cu puțin folos și recurc continuu la ajutoare dinafară.

Agenda directorului unei școli fruntașe nu conține multe probleme pe care să le rezolve personal. Acestea se referă însă întotdeauna la verigile esențiale ale muncii de pregătire a tinerei generații, la modernizarea conținutului și metodelor de predare prin scizarea și generalizarea experienței pozitive, prin receptivitate la tot ce e nou și viabil. Pe această linie trăinicia și multilateralitatea legăturilor școlii cu producția, cu practica, constituie întotdeauna indiciul nivelului la care se desfășoară activitatea.

Disciplina școlară este un instrument foarte sensibil de măsură a activității directorului. Tot mai numeroase sînt școlile care se mîndresc cu faptul că de ani de zile nu a mai fost necesară sancționarea gravă a vreunui elev. Să fie vorba de îngăduință, de cocoloșirea deficiențelor? Nu. Am constatat că aproape întotdeauna în aceste școli există un climat de înaltă exigență care influențează pozitiv atitudinea colectivului de elevi și a fiecărui elev în parte pentru propria comportare în școală și în afară de școală. Toate acestea sînt și ele, în mare măsură, rodul autorității de care se bucură directorul.

Autoritatea directorului presupune un control permanent al îndeplinirii sarcinilor. Orientîndu-se prin planul comun de acțiune asupra problemelor esențiale, repartizînd diferitele probleme în funcție de posibilitățile fiecărui membru al colectivului, directorul creează condițiile respectării îndatoririlor și verificării continue a desfășurării tuturor acțiunilor din școală.

Intrați în noua voastră clasă!

Școala noastră — ca o floare!

Cu cîteva zile în urmă am străbătut de-a lungul țării peste 2500 de kilometri, Drumuri frumoase zile frumoase — de început de toamnă, cu oameni senini și cu... mii și mii de școlari. Pe toate străzile orașelor, pe toate ulițele satelor — de la București la Brăila, Galați, Huși, Iași pînă la Vatra Dornei sau Gura Humorului, spre Tg. Mureș sau pe Valea Oltului — peste tot am întîlnit ca semn distinctiv al începutului de toamnă — mii de copii în uniforme de școlari, intrînd și ieșind de la ore.

Ceea ce atrăgea atenția în mod deosebit la acești elevi și la școlile lor este o jîntă aleasă, o grijă pentru tot ceea ce alcătuiește universul lor școlăresc: cărțile, caietele, ghiozdanele cu tocuri și creioane colorate.

O mare grijă gospodărească — din partea corpului didactic ca și din partea elevilor am întîlnit la Școala medie nr. 24 din București, de pe strada Grădina Bordei. Școala nouă, dată în folosință abia cu o săptămînă în urmă, ea găzduiește, deocamdată, 1250 de elevi din clasele I—VII, urmind ca în anii viitori, pe măsură ce elevii actuali vor promova spre clase mai mari, numărul lor să crească de aproape două ori.

Cum era și firesc, ne spunea tovarășul D. Bărbulescu, directorul școlii, de la începutul anului școlar preocuparea tuturor celor 40 de cadre didactice a fost să-i deprindem pe elevi cu grija pentru păstrarea bunurilor care le sînt puse la îndemînă de către statul nostru.

Și după cum vedeți, ei au la îndemînă o școală ca o floare...

Comparația e cîl se poate de nimerită. Plasată într-un adevărat parc, aproape de lac și de blocurile turn de la Floreasca, într-un loc liniștit, ferit de marea circulație, Școala nr. 24 a fost construită după cele mai moderne metode. Săli de clasă ca niște solarii permanente, bănci și catedre cu suprafețe din material plastic, pereții vopsiți în ulei, parchet binc lucrat; în toate clasele tabla este cîl peretele. Școala are culoare largi, cu mozaic, cu covoare, cu pervaze de marmură la ferestre, Laboratoare de fizică, de chimie, sală de lucru manual, de gospodărie.

Printre măsurile pe care corpul didactic le-a luat încă din primele zile pentru ca elevii să înțeleagă și să prețuiască toate acestea a fost discutarea în toate clasele a regulamentului de ordine interioară al școlii. Orele de dirigenție din prima săptămînă de școală au fost dedicate — la clasele V—VII — acestei teme. În toate clasele s-a stabilit serviciul de ordin din rîndul elevilor. Profesorii le-au vorbit școlărilor despre modul în care trebuie să-și păstreze cărțile și caietele, i-au ajutat să le învelescă frumos, i-au învățat să nu scrie pe cărți, să nu le îndoie și să nu le rupă filele.

Școala noastră — ca o floare! — se spune în fiecare clasă și școala arată într-adevăr așa, semn că munca de educație dă roade bune și că elevii vor crește cu deprinderi foarte frumoase.

EUGEN FLORESCU

POEZIA

Începe „Săptămîna poeziei” peste cîteva zile. E evenimentul ce îndeamnă să gîndim la legătura între elev și vibrația inimii, la frumosul exprimat prin vers. O temă la care îi place să reflectezi.

Cînd începe această legătură și cum se consolidează ea? Din primii ani ai vieții, poezia îl învață pe copil, apoi pe tînar, să simtă, să gîndească, să descopere și să iubească viața.

În „Săptămîna poeziei”, o zi este închinată tineretului. Poezii se vor întîlni cu școlarii. Întîlniri care vor face să pătrundă mai adînc în inimile elevilor poezia. Zeci și zeci de scriitori din toate generațiile, de la maeștrii condeiului pînă la tinerii începători, vor fi în acea zi oaspeții școlilor, le vor vorbi elevilor despre munca de creație literară, le vor citi recente lucrări ale lor. Manifestările din școli se vor încheia cu festivaluri în care vor fi recitate cele mai îndrăgite versuri din creația poetică, clasică și contemporană. Dragostea pentru poezie, semănată cu grijă în inimile elevilor de către profesorii de literatură, va găsi astfel un nou și minunat prilej de a se manifesta cu toată ardoarea ei tinerescă.

Școala, prețuind cum se cuvine poezia, va ști să organizeze în cinstea ei totul cu adevărat sîrbătoresc.

Vom făgădui în acea zi poetului că-i vom crește astfel pe elevii noștri de astăzi încît oriunde se vor afla mine, după terminarea școlii — în uzine sau pe șantier, pe ogor sau în laboratoare — pretutindeni vor avea ca prieten drag, apropiat, curtea cu versuri.

E. C.

Ce am văzut

ÎN PRIMA SĂPTĂMÎNĂ

de activitate

Au trecut aproape două săptămâni de la reînceperea cursurilor. Elevii și educatorii lor au început un nou an școlar cu hotărârea de a obține rezultate tot mai bune în activitatea lor comună. Pentru aceasta, atât unora cât și celorlalți li s-au creat toate condițiile necesare desfășurării unei munci rodnice. Anul acesta, ca urmare a necontenitei griji pe care regimul nostru democrat-popular o acordă învățământului, s-a mărit spațiul de școlarizare cu mii de săli noi de clasă, baza tehnico-didactică a școlilor lărgindu-se cu tot ceea ce solicită pedagogia modernă pentru realizarea unui învățământ științific, la înălțimea sarcinilor impuse de opera de desăvârșire a construcției socialiste.

Rezultatele pe care le vom obține depind, așadar, de temeinicia muncii pe care o vor desfășura zecile de mii de învățători și profesori din școlile patriei.

Organizare bună, din primele zile

Etapa de început de an școlar este deosebit de importantă pentru buna desfășurare a muncii nu numai în primul trimestru, ci și în întregul an de învățământ. Măsurile pentru organizarea activității corpului didactic, întocmirea planurilor generale de muncă, a planurilor calendaristice ridică în această perioadă probleme al căror mod de rezolvare se va reflecta în desfășurarea întregului proces de instruire și educare a copiilor.

O vizită făcută recent în mai multe școli din Capitală și din raioanele Titu, Găești, Răcari, a arătat că, în cele mai multe din acestea, cursurile se desfășoară în condiții normale chiar din prima zi de școală. La Școala medie „I. L. Caragiale” din București, activitatea a început imediat după festivitatea de inaugurare a anului școlar, profesorii desfășurându-și lecțiile cu toată seriozitatea impusă de sarcinile lor de mare răspundere. Orarul, întocmit din vreme, a înlăturat orice improvizație, reușindu-se astfel să nu se piardă nici o zi de muncă. De aceea acum în cea de a doua săptămână de activitate, lecțiile de recapitulare la multe obiecte se țin cu rigurozitate, respectându-se planul calendaristic întocmit de fiecare profesor încă înainte de deschiderea cursurilor. La buna desfășurare a muncii în această școală a contribuit desigur grija secției de învățământ a raionului „30 Decembrie” de a pune la punct din vreme toate problemele legate de încadrare. Și, evident, a contribuit preocuparea conducerii școlii de a soluționa cu discernământ problemele de organizare care se pun la începutul anului școlar — repartizarea elevilor pe clase (care s-a făcut la timp și foarte judicios), organizarea colectivului de catedră, a colectivului diriginților etc. Desigur, toate acestea nu au constituit o treabă ușoară, dacă ne gândim la faptul că numai în clasa a VIII-a au intrat 400 de elevi recrutați din mai multe școli de 8 ani. Ei au fost împărțiți în 11 clase, avându-se în vedere ca, la repartizarea pe clase, să se păstreze unele nuclee în jurul cărora să se formeze noile colective de elevi.

O atenție deosebită a acordat conducerea Școlii medii „I. L. Caragiale” alcătuirii planului general de muncă. În condițiile acestei școli, care are peste 1.600 de elevi și 150 de profesori, problema întocmirii planului general de muncă era destul de complicată. Experiența colectivului de conducere a școlii și buna lui orientare pedagogică și-au spus însă cuvântul și de astă dată, astfel că planul general de muncă, îmbunătățit prin contribuția întregului colectiv, ordonează acum întreaga activitate școlară.

În acest plan se acordă o deosebită atenție organizării muncii metodice a învățătorilor și profesorilor, luării unor măsuri eficiente pentru asigurarea disciplinei școlare potrivit indicațiilor și normelor cuprinse în regulamentul de funcționare al școlii de cultură generală, pentru întărirea legăturii dintre școală, viață și producție. Buna organizare, s-au prevăzut măsuri menite să îmbunătățească și mai mult condițiile în care se desfășoară instruirea practică în producție (realizată cu concursul I.T.B.-

ului și al întreprinderii „Tehnică textilă”). Sînt deja puse în practică o parte din măsurile prevăzute în planul de muncă al școlii cu privire la instruirea în producție a elevilor. Astfel, fiecare clasă cunoaște locul de instruire; ba mai mult, a și fost făcut cu elevii instructajul cerut de respectarea normelor de protecție a muncii.

O dată cu deschiderea cursurilor la Școala medie „I. L. Caragiale” a început și munca efectivă de îndrumare a cadrelor didactice de către conducerea școlii. Tovarășii Maria Iacob și Ion Bucuroiu, directori adjuncți ai acestei școli, au și asistat la un însemnat număr de lecții, notînd în caietele de asistențe primele observații. Tovarășa Iacob menționează în însemnările sale, de pildă, metoda tov. E. Rusu, profesoară de limba romină, care, concomitent cu lecțiile prevăzute în programa clasei a XI-a, realizează și recapitularea materiei din clasele anterioare în vederea bunei pregătiri a elevilor pentru examenul de maturitate. Aceasta se face pe baza unui plan astfel întocmit încît recapitularea amintită se încorporează organic în ansamblul lecției.

O muncă bine organizată încă din primele zile de școală am întâlnit în numeroase alte școli. Bine se desfășoară și munca în Școala generală de 8 ani din comuna Mătăsaru, raionul Găești. Punctualitatea cadrelor didactice, grija cu care ele își respectă obligațiile școlare, conștiințiozitatea cu care își pregătesc lecțiile caracterizează atmosfera generală în care se desfășoară munca și în această școală.

Inițiative care merită sprijin

Discuțiile purtate cu numeroși învățători și profesori din școlile vizitate au vizat și unele aspecte legate de străduințele celor ce instruiesc și educă tînăra generație de a face ca învățământul nostru să progreseze cît mai mult. Am constat, de pildă, că în planurile de muncă ale multor școli a fost inclusă și studiarea unor probleme cum ar fi acelea legate de activitatea psihică a elevilor în procesul învă-

țării, de efectul practicii în producție asupra formării la elevi a unei atitudini comuniste față de muncă, de ridicarea nivelului predării unor obiecte și capitole insuficient dezbătute în lucrările de metodică editate pînă în prezent. La Școala medie din Titu, de pildă, un colectiv de profesori a și început să culeagă material documentar pe tema desfășurării proceselor psihice în timpul orelor de curs și în timpul pregătirii temelor acasă. Cercetarea se desfășoară sub conducerea directorului școlii, care este și profesor de psihologie. Rezultatele și concluziile obținute de această cercetare vor lărgi desigur orizontul de cunoștințe pedagogice atât al profesorilor care participă la cercetare cît și al celorlalți educatori.

Interesantă este și inițiativa profesorilor de științe naturale și agricultură de la Școala medie nr. 24 din raionul N. Bălcescu, care vor studia în acest an problemele metodice legate de predarea corelată a acestor obiecte. Asemenea inițiative merită toată atenția secțiilor de învățământ care sînt în măsură să le dea un sprijin competent și să valorifice rezultatele bune în interesul general al școlilor.

Să nu ne rezumăm doar la problemele gospodărești

Tovarășul Gheorghe Popescu, directorul Școlii de 8 ani din Titu-țirg este, după aprecierea secției de învățământ a raionului, un bun director. El are într-adevăr o seamă de calități de gospodăruitor. Stau mărturie amenajările făcute în această vară la clădirea școlii pentru a face ca ea să dispună de excelente condiții de muncă. În sprijinul predării științelor naturale s-a construit de curînd și o seră modernă.

Din păcate, vizita noastră n-a confirmat și reputația tov. Gheorghe Popescu de exigent conducător de școală. La clasa a III-a tovarășa învățătoare Ecaterina Radu își desfășura lecțiile de lucrări practice în condiții de neîngăduit. Mulți elevi nu dispuneau de materialul necesar, deși acesta există din abundență peste tot (e vorba de foile de porumb pentru împletituri). Ora

Primele încercări cer încordare și atenție

s-a desfășurat la întîmplare, fără nici un fel de pregătire. La clasa a II-a, tovarășa învățătoare Ana Zamfir nu intrase la clasă, după mai bine de zece minute de cînd sunase pentru intrare.

Este adevărat că în dimineața respectivă directorul lipsea din unitate, dar aceasta nu justifică neregulile din școală. Asemenea „întîmplări”, cum s-a încercat să fie apreciate lipsurile găsite, nu par a fi singurele. De aceea se cuvine ca atât conducerea școlii cît și secția de învățământ să se ocupe mai îndeaproape de buna organizare a muncii din școală, cerînd cadrelor didactice să-și pregătească cu mai multă conștiințiozitate lecțiile, să privească cu simț de răspundere fiecare oră, să lichideze lipsa de punctualitate pe care o dovedesc.

După cum se știe, anul acesta, potrivit instrucțiunilor Ministerului Învățământului, școlile pot să organizeze practica continuă în producție în etapele cele mai potrivite pentru condițiile de care dispune fiecare școală. Este limpede că măsura a fost luată pentru a sporî eficiența instructivă și educativă a practicii în producție. Studiînd condițiile locale, secția de învățământ a raionului Titu a stabilit cu avizul secției regionale de învățământ, ca o săptămână din timpul alocat pentru practica în producție să se efectueze la începutul anului școlar. Nu ar fi nimic de obișnuit asupra acestei măsuri dacă s-ar fi reușit ca practica să se desfășoare în bune condiții. Din păcate însă, la școlile din raionul Titu pe care le-am vizitat nu s-au luat nici un fel de măsuri pentru buna desfășurare a practicii în producție, aceasta rezumîndu-se la simpla operație de participare a elevilor la recoltarea porumbului și a celorlalte culturi de toamnă. Profesorii de specialitate sînt de acord că lucrările de recoltare la care au participat elevii puteau să prilejuiască recapitularea unor cunoștințe de științe naturale și agricultură primite în cursul anului trecut și să ofere elemente pregătitoare pentru o mai bună

înțelegere a lecțiilor ce urmează să fie predate în acest an. Se puteau face, de pildă, observații directe cu privire la structura solului, la timpul optim al diverselor lucrări de întreținere, la problemele mecanizării muncii pe ogoarele înfrățite. Pentru aceste era însă necesar să se stabilească din vreme loturile rezervate pentru practică, să se aleagă planul de desfășurare a practicii în strînsă legătură cu programa școlară. Nici conducerea școlilor vizitate, nici cadrele didactice și, ceea ce este și mai grav, nici secția de învățământ a raionului Titu nu s-au gîndit la asemenea probleme. Este cazul ca, măcar pentru cea de a doua parte a desfășurării practicii elevilor în producție, să se facă și pregătirile necesare pentru buna ei desfășurare.

Și... unele scăpări

Școala generală de 8 ani din Sălcuța, raionul Titu, dispune de un colectiv de cadre didactice tinere. Frecvența de sută la sută, ținuta și atmosfera de muncă din clase confirmă un început bun de activitate școlară. Directorul școlii, Ruxanda Cotiman, nou numită în această funcție, a luat măsuri menite să asigure de la început o activitate normală muncii mai ales la clasele I-V. Spunem „mai ales” deoarece preocuparea directorului pentru buna organizare a activității la celelalte clase a vădit scăpări. Astfel, tovarășa Rodica Marian, profesoară de limba rusă, nu cunoștea ce anume va preda în ora acordată în plus anul acesta la clasa a VI-a. Tovarășa directoare a omis să o anunțe că în această oră se vor face lecturile suplimentare cuprinse la sfîrșitul manualului. Necunoscînd acest lucru, profesoara nu și-a putut definiți planificarea calendaristică, deși această operație se cerea încheiată pînă acum.

La această școală nu s-au terminat încă nici unele lucrări de pregătire a localurilor. La una din clădirile școlii se efectuează încă reparații care dăunează bunului mers al muncii. Curtea școlii este într-o mare neorînduială, elevii petrecîndu-și recreația în condiții necorespunzătoare. Atît lucrările de reparații cît și cele de amenajare a curții puteau fi făcute încă înainte de deschiderea cursurilor, dacă conducerea școlii și secția de învățământ ar fi depus mai mult interes în această direcție.

Vizita noastră făcută în mai multe școli, acum la început de activitate, a scos la iveală multe aspecte îmbucurătoare ale muncii corpului didactic, vîdînd dragostea și atașamentul cu care învățătorii și profesorii slujesc școala. Socotim lipsurile constatate accidentale și neapărat trecătoare. Realizările pe care le-am constatat ne-au convins că nu există colectiv care să nu poată înlătura asemenea neajunsuri, care să nu poată face ca în toate domeniile să domnească progresul, să strălucească succesul depășitor.

Abecedarul — o lume tainică și minunată pe care o vor cunoaște în curînd

CONST. RĂDOI

Omul cult este o cerință impoziționată a vieții în regimul socialist. Transformările epocale pe care le realizează dezvoltarea continuă a societății, pe linia construcției socialiste și a trecerii la comunism reclamă, cu necesitate, participarea activă și competentă a fiecărui membru al ei. Pe de altă parte, nivelul din ce în ce mai ridicat al condițiilor de muncă și de viață solicită cu o forță mereu crescândă, cunoștințe și deprinderi care întrec, an de an pe cele inițiale.

„Omul societății socialiste — a zis Marx — este înainte de toate omul unei înalte culturi”. Cultura, de altfel, nu este un fenomen static limitat, căruia îi dă autoritate o diplomă sau un certificat, ci o atitudine morală, un act de conștiință, o dispoziție dinamică, răspunsivă prompt și eficace problemelor importante ale vieții contemporane. Din acest punct de vedere, omul cult este acela care se cultivă continuu.

„Versul scriitorului antic Terențiu: „Homo sum, humani aīdā a me abēnoū pīto” (Om sînt, și consider că nimic din ce e omenească nu mi-e străin) definește orizontul larg uman pe care-l îmbrățișează interesul omului de cultură: zborul unui cosmonaut, cea mai înaltă descoperire științifică, cea mai nouă realizare tehnică, procentul cel mai ridicat în producția, o frumoasă piesă de teatru sau operă muzicală, ultima carte bună din bibliotecă, un articol deosebit dintr-un ziar sau dintr-o revistă, o recentă expoziție de artă plastică sau de mobilă...”

Într-o societate întocmită pe dreptate socială, fără invidii, că munca asiduă și organizată, întrajutorarea, curajul pînă la croșim în solidarizarea cu interesele și idealurile populului, capacitatea de abnegație și de sacrificii sînt atribuie indispensabile ale omului de cultură și el le urmărește cu simpatie oriunde se ivesc.

Aspectul moral al omului cult se îmbină astfel cu pregătirea sa pentru satisfacerea multiplexelor cerințe ale vieții.

Chemînd poporul întreg la cultură și punîndu-i la dispoziție toate formele în care se poate încadra după inclinarea sau necesități — o atentă pregătire profesională, bibliotecă, cămine culturale, manifestări muzicale sau teatrale, cinematografe, conferințe, ziare și reviste, radio și televiziune, expoziții și muzee, un incintător stil arhitectonic în reconstrucția orașelor, înfrumusețarea satelor, drumuri asfaltate, mijloace moderne de locomotie, atitea și ali-

tea încă, partidul indică linia suitoare pe care, urmînd-o cu perseverență, oamenii muncii pot găsi mai înalt, pot simți mai intens și lucra mai organizat și cu bogate rezultate.

Bineînțeles că școala de cultură generală deschide toate perspectivele pentru formarea omului cult. Ea cuprinde în preocupările sale multilaterale aproape întreg conținutul și întreaga sferă a culturii. Totuși, datorită structurii sale definite și timpului redus de care dispune, posibilitățile sale rămîin nesatisfăcătoare atîta vreme cît nu e ajutat și de alți factori de cultură.

Este familia unul din acești factori? Poate contribui familia la formarea omului cult? Negreșit, da.

Numai că practica familiei, din acest punct de vedere, trebuie să urmărească de aproape activitatea organizată științific a organelor care urmăresc același scop. Nu e nevoie de cine știe ce filozofie. N-avem decît să privim, atenți și serioși, în epoca noastră. Metodele întrebuintate de partid pentru îmbogățirea și răspîndirea culturii și indicațiile școlii pot servi de călăuze sigure. În orice caz trebuie să pornim de unde se pornește totdeauna cînd o vorba de formarea unui om: de la cunoașterea omului, de la cunoașterea copilului.

Ne cunoaștem noi copiii? Cite o dată, da, altele, nu. Ei, bravo, o să replicați — cine-i cunoaște pe copiii noștri mai bine decît noi, părinții? Știu eu?

Nu e vorba de orgolioasele aprecieri în care părinții confundă propriile lor ambiții cu capacitatea reală a copiilor de a le corespunde, nici de complezența care se incită ușor de o spontaneitate capricioasă sau de aspecte presupuse a realiza un stil modern și degajat, în niciun caz nu ne gîndim la abdicarea părintelui de la orice rol constructiv sub cuvînt că nu se pricepe: „Să facă școala din el un om. Eu, dacă nu mă ascultă, îl trag de urechi”.

Ne gîndim, însă, la o cunoaștere sistematică, scrutînd realitatea cu ochiul unui om cu răspundere pentru viitorul copilului lui, dar și pentru viitorul societății.

Sînt părinți care socotesc că îndată ce le-au înlesnit copiilor lor să-și facă o carieră și-au făcut deplin datoria. Dar sînt și alții care, pe lângă aceasta, țin să le creeze copiilor o personalitate bogată, care să se bucure de toate darurile vieții înaintate ce se desfășoară sub ochii lor. Pe aceștia îi intilnești însoțindu-și copiii în expoziții, în muzee, la teatru sau la concerte și

inițindu-i sau inițindu-se împreună în diferitele forme de cultură. Nu rare ori am intilnit părinți care fac împreună cu copiii lectura unei opere beletristice, a unei cărți de istorie, de călătorii, de știință popularizată, discutînd cu copiii, cerîndu-le opinia. Respectul și seriozitatea față de opinia copiilor le stimulează acestora gîndirea și le dau încredere în forțele proprii. Trebuie combătute cu orice preț timiditatea, reticența sau chiar rezistența față de copilul care se închide în sine și își păstrează pentru cercul de copii cu care are relații opinii care, nefiind controlate, nu aduc nici un folos. E bine să avem cu copiii discuții de la om la om, pentru a le da măsura unei discuții ordonate.

Zeflemeaua dizolvă interesul, iar părintele care face haz de opinii trîznite, formulate în multe cazuri într-un stil vulgar, greșește mult. Pe copil îl cîștigă pentru cultură și omenie cînd îi vorbești serios.

Întotdeauna ideea de valoare a faptelor de cultură abordate trebuie subliniată cu toată tăria pentru a înflăcăra copiii admirația pentru biruințele gîndirii și ale muncii și pentru a le stimula eforturile în atingerea unor țeluri înalte.

O plimbare pe stradă, pe o șosea, într-un parc, într-o pădure, o călătorie la un loc devenit celebru printr-o faptă istorică sau o realizare a regimului nostru, exploatare fructuosă prin observații juste sau explicații competente, pot avea un efect mai puternic instructiv și educativ decît un maldăr de cărți.

Negreșit că o asemenea activitate pretinde sacrificarea multor plăceri din timpul liber al părinților, dar nu e mai puțin adevărat că mîndria noastră sînt copiii, iar răspunderea pentru societatea pe care o făurim cu vrednicia noastră, a tuturor, rămîne întreagă.

O să spuneți, desigur, că cele câteva sugestii pe care le-am dat sînt cu totul insuficiente, dar nu trebuie să scăpați din vedere că noi doar începem vorba, deschidem o discuție. Părinții sau oamenii de cultură ne pot împărtăși experiența lor, pentru ca, la rîndul nostru, să o împărtășim și altora. Problema e destul de importantă ca să suscite interes și să ceară o rezolvare completă și justă.

PETRE DRAGOIESCU
profesor emerit

Aportul familiei

— Mama lui Andrei Popescu este o femeie excepțională — se entuziasmează diriginta într-o discuție cu cîțiva profesori ai clasei despre ajutorul pe care îl primesc din partea familiei. Nu numai că ține legătura cu noi pentru a cunoaște situația școlară a fiului ei, dar este gata oricînd să ne ajute în fel și fel de probleme.

— Dinsa este tovarășa care s-a oferit în ședința aceea cu părinții pe școală să supravegheze felul cum este servită masa la internat?

— Da, răspunde diriginta, vizibil satisfăcută că activă colaboratoare a școlii a fost identificată atît de repede tocmai datorită acestor calități ale ei. Dar parcă numai în asta ne dă ea ajutor?

★
In școală e zarvă mare. Se fac ultimele pregătiri în vederea spectacolului ce urmează a fi dat cu lura participare a tinerelor talente ale școlii.

— La cine să apelăm pentru distribuția biletoțelor? La cine? se frîmîntă directorul, gîndindu-se că aceasta nu este o treabă tocmai ușoară și că, mai ales, se cere rezolvată într-un timp foarte scurt.

— La tovarășa Popescu. Dinsa lasă orice pentru școală. Nu ne refuză niciodată nimic — încearcă să-i convingă pe cei din jur diriginta lui Andrei.

— Da, așa este. La tovarășa Popescu...

★
Mai mulți elevi au fugit de la cursuri pentru a merge să se plimbe în parc. E toamnă, și oricînd de frumoasă ar fi algebra parcă tot mai mult te farmecă foșnetul frunzelor de aur ce-ți cad la picioare din împărăția aeriană a ploșilor și sălcilor pletease.

Dar abaterea rămîne totuși abatere. Și e cu atît mai gravă cu cît se repetă pentru a treia oară. Copiii au încălcat o îndatorire școlară elementară și au dovedit lipsă de respect față de profesorii lor și față de întreaga clasă.

— Ar trebui discutat și cu părinții — este de părere un

profesor. Să știe și ei ce fac copiii lor. Să fie ajutați să-și unească eforturile cu ale noastre în vederea educării elevilor, astfel încît să nu mai săvîrșască abateri de acest fel.

— Cred că această discuție ar putea să fie dusă chiar de către unii părinți, eventual din aceia ai căror copii au o comportare exemplară — completează un coleg. Oricum trebuie să antrenăm familia mai mult în viața școlii.

— Are dreptate — întărește un altul. Este nevoie de aceasta. Pe cine să trimitem acasă la cei vinovați?

Automat gîndurile tuturor se îndreaptă din nou spre cel mai săritor om din rîndul părinților, spre tovarășa Popescu, care este și un bun educator și care, ca întotdeauna, va lăsa de bună seamă totul deoparte și va merge să discute cu familiile despre cele întîmplate, despre cele ce sînt de făcut...

Și uite așa se face că mama lui Andrei este mai tot timpul la școală. O nevoie izvoită din dragoste pentru acest lăcaș în care vine de atîta ani o îndeamnă să pună umărul ca acti

toate treburile să meargă bine. O îndeamnă să nu trateze cu refuz nici o rugăminte profesorilor, a dirigintei clasei sau a directorului. Cît despre aceștia... bine fac că apelează și la familie în variatele probleme ale școlii. Numai că mai bine ar face dacă nu s-ar margini doar la ceea ce pot da cîțiva părinți și anume cei mai săritori, cei cu tragere de inimă.

Și aceasta nu numai pentru că îi obosim pe aceștia din urmă cu solicitările noastre, dar și pentru că este necesar să apropiem pe toți părinții de colectivul pedagogic atît de mult încît pe fiecare din ei să-l „doară” problemele școlii și să-i ofere cu tot sufletul sprijinul.

Cît de mare va fi în acest caz aportul familiei și cît de adînc resimțit sprijinul ei!

A. C.

PĂRINȚII

Noi — învățători, profesori, instructori de pionieri — și părinții — aceștia sînt educatorii apropiați ai școlărilor. Noi în școală, iar părinții acasă — așa obișnuim să spunem. Dar să fie oare intrutul așa? Într-primul rând este atît de mare încît nu ne îndreptățește să gîndim astfel. Sîntem educatori, nu acasă sau la școală, ci educatori împreună, mereu, pretutindeni. Este util să înțelegem noi în primul rînd aceasta pentru a o putea explica și părinților. Despărțirea nu se poate face cu nici un chip. Și dacă noi știm, sînt încă mulți părinți care nu știu, sau mai exact, nu au în vedere aceasta. Avem destule prilejuri să constatăm că așa stau lucrurile.

Să ne oprim deci puțin la această problemă. Să vedem la ce ne gîndim cînd spunem că sîntem educatori împreună. La conlucrare, desigur. Dar nu numai la conlucrare pe care o organizăm noi conștient, ci și la aceea care există fără să vrem, oricum, indiferent dacă sîntem sau nu conștienți de ea. Intre noi și părinți este o permanentă legătură. Ea începe din clipa cînd copilul vine în școală, chiar dacă el vine singur, neînsoțit de părinți. Este adevărat că noi dorim și organizăm însă această legătură. Profesorii sau învățătorii vin acasă la elevi, părinții vin la școală, au loc discuții in-

dividuale, ședințe comune. Dar nu-i numai atît. Există ceva mult mai important de luat în seamă. Copilul poartă continuu de-acasă la școală învățăturile primite de la părinți și se comportă sub influența lor — și invers, el vine de la școală cu învățăturile primite de la noi și se comportă acasă conform lor. Il auzi pe cîte un elev spunînd în școală: eu am învățat așa, sau am scris așa pentru că așa mi-a spus mama, sau tata; ori îl auzi spunînd acasă: eu voi face așa pentru că așa mi-a spus tovarășa învățătoare, sau tovarășul profesor. Intilnim des astfel de realități? Intilnim.

Asistăm de cîrînd la o discuție între un proaspăt elev și părintele său. Era momentul cînd se scria lecția pentru a doua zi. Părintele supraveghea. O notă bună pentru el. „Problema” era să se orînduiească pe patru șiruri de caiet cîrlige. Părintele nu avea de gînd să ia el creionul în mînă. O altă notă bună. Dar el avea în mînă o radieră și cum ieșea stîlciit, uă cîrligel, îl ștergea. Copilul trebuia să-l refacă. La un moment dat elevul se oprește din scris și, nu se știe dacă pentru că înțelegea însemnătatea pedagogică a cerinței sau din alt considerent cu însemnătate practică imediată, i-a spus tatălui său că tovarășa învățătoare a cerut să nu ștergă nimic în

caiet, să lase totul așa cum a scris de prima oară. Tatăl n-a ascultat de această cerință. El s-a gîndit că e mai important să fie tema frumos scrisă decît să vadă învățătoarea evoluția. A continuat deci să ștergă. Faptul acesta nu are numai urmarea pe care o deducem imediat — că intenția învățătoarei nu se realizează. El mai are o urmărire — zdruncină de la început părerea copilului despre cum trebuie respectate indicațiile învățătoarei.

Dacă între vederile școlii și cele ale părinților există divergență, terenul conflictului este elevul, conștiința lui. Să ne gîndim deci la elev, la situația lui, să ne întrebăm cum se descurcă el.

În școală muncesc oameni specializați în probleme de educație. Școala deci trebuie să impună punctul său de vedere. Alternativa ca pedagogul să aibă un punct de vedere greșit nici nu o discutăm acum deoarece, chiar dacă este posibilă, nu-i de admis. Pedagogul știe că are datoria să se documenteze permanent, să se perfecționeze mereu în muncă și are de altfel mulți sfătuitori în jurul său — întregul colectiv pedagogic, organele de îndrumare și control, lucrări de specialitate etc. Deci punctul de vedere al școlii trebuie să fie adoptat și de părinți. Pentru aceasta se impune legătura

permanentă între școală și familie. Vizitele în familia elevilor, discuțiile individuale cu părinții, ședințele și discuțiile colective sînt o necesitate evidentă de care sîntem cu toții convinși. Dar cum le organizăm?

Să ne referim bunăoară la discuțiile individuale. Fiecare învățător sau diriginte știe că trebuie să viziteze pe toți elevii acasă. Unii procedează așa: încep cu primul elev din catalog și continuă în ordine alfabetică pînă la sfîrșit. Există însă un criteriu mai bun, pe care îl aplică cei mai mulți — necesitatea. Sînt situații cînd se impune să discutăm neapărat cu anumiți părinți o anumită problemă. Există, am putea spune, cazuri de „urgență pedagogică”. Care sînt aceste cazuri? Cînd elevul se comportă în disprețul regulamentului școlar, cînd constatăm că părintele lui caută să-i impună vederi sau procedee ce nu-s pe linia școlii, cînd constatăm că acasă nu sînt condiții pentru o bună pregătire a lecțiilor și altele ca acestea.

Discuția trebuie să se desfășoare — cît e posibil — pe baza cunoașterii prealabile a unor elemente despre modul cum înțelege părintele să se ocupe de educația copilului lui. E bine ca la discuția pe care o avem cu părintele unui elev noi să știm ce putem, ce trebuie să cerem de la el și în ce măsură, să știm ce trebuie să-i dăm noi. Discuția cu el desigur va lămuri multe probleme. Dar pînă la această discuție pedagogul poate să știe multe, prin elev, privind elevul, urmînd munca și comportarea lui, ținuta lui.

Te afli în preajma școlii cînd vin copiii la orele de curs. Constați că unii vin singuri, alții vin însoțiti. Printre cei însoțiti sau printre cei singuri sînt și elevi mici de tot, în clasa I, și mai mari în clasele a III-a, a IV-a. Privești aspectul lor. Unii sînt ordonați, alții nu prea. Privești ceasul. Unii au sosit cu jumătate de oră înainte, alții alergînd abia au sosit la timp, iar alții mergînd agale intră pe poarta școlii după ce munca a început. Cite poți înțelege din cele văzute numai dacă stai în preajma școlii timp de trei sferturi de oră! Dar posibilitățile învățătorilor și profesorilor sînt nemăsurat mai mari. Ei văd cum sînt păstrate cărțile și caietele, cum sînt pregătite temele, cum vorbesc, cum gîndesc, cum se comportă copiii. Toate acestea dau amănunte despre părinți. Să ne propunem deci să facem cu ajutorul lor pași spre cunoașterea părinților, căci de această cunoaștere nu ne putem lipsi în munca educativă, pe ea se bazează întreaga noastră activitate cu părinții. Are vrun rost să mai spunem că trebuie urmărit acest fapt, cînd el după cum vedem se realizează și așa? Are. Are rost, pentru că dacă aceasta nu constituie o preocupare expresă, un obiectiv pe care dorești cu tot dinadinsul să-l urmărești, constatările se suprapun în neorînduială și nu poți ajunge la păreri limpezi în timp scurt. Urmează ca în discuțiile individuale cu părinții să verificăm și să completăm unele observații și concluzii prealabile ale noastre.

E. MANAG

Amul acesta avem posibilitatea să aprofundăm predarea problemelor importante din domeniul chimiei, prin faptul că, la fel ca și la alte discipline, au fost scoase din programă o serie de cunoștințe care nu erau absolut necesare pentru întregirea culturii generale a elevilor. Bineînțeles, vom putea aprofunda cunoștințele privind sintezele organice, importante realizări tehnico-științifice obținute în domeniul chimiei în țara noastră etc., probleme de o deosebită importanță. În schimb nu vom mai predă unele teme care se studiază la alte discipline sau care constituie material de amănunțit așa cum sînt lecțiile despre hormoni, vitamine, lecția despre determinarea masei moleculare etc.

O serie de cunoștințe nu se vor mai predă în cadrul unor lecții speciale, rămînînd ca noi să le mai amintim sau chiar să le aprofundăm pe parcurs atunci cînd predăm probleme care au legătură cu ele. Bineînțeles, voi întregi cunoștințele despre hidrogen (care anul acesta nu se mai studiază într-o lecție specială în clasa a VIII-a) cînd se va studia acțiunea reciprocă dintre acizi și unele metale, descompunerea apcii de către unele metale cînd vom predă lecțiile despre Sodiu, despre Calciu, în cadrul lecției despre sistemul periodic al elementelor. Voi folosi ocaziile acestea pentru a le vorbi elevilor despre capacitatea de combinare a elementelor cu hidrogenul, despre numărul de valențe al elementelor în combinațiile cu hidrogenul, despre stabilitatea com-

binaiților cu hidrogenul etc. În clasa a XI-a studiul derivaților halogenati ai hidrocarburilor prilejuiește de asemenea întregirea cunoștințelor despre hidrogen.

Din programa pentru clasa a IX-a s-au scos legea volumelor constante și legea proporțiilor multiple (Dalton). Trebuie însă să avem în vedere că legea volumelor constante completează de fapt legea proporțiilor definite prevăzută în programă a se studia pe larg. Legea proporțiilor multiple poate fi ilustrată printr-un scurt comentariu, fără demonstrații aritmetice, la lecțiile despre oxizii de sulf, de azot, de fosfor, de arsen etc. Voi căuta cu acest prilej să-i fac pe elevi să înțeleagă că transformările cantitative duc la salturi calitative; pentru aceasta voi folosi cît mai multe exemple. Călușit de ideea revenirii sistematice în scopul clarificării și aprofundării materialului predat nu voi pierde ocaziile pentru a atrage atenția elevilor și asupra altor probleme asemănătoare.

Din materia de studiu pentru clasa a X-a au fost eliminate o serie de lecții despre metale ca nichelul, cromul, wolframul, molibdenul, vanadiul. Voi aminti întrebările acestor metale și proprietățile principale pe care se bazează aceste întrebări, atunci cînd vom studia grupa sistemului periodic al elementelor din care fac parte ele.

Și din materia clasei a XI-a s-au făcut reduceri însemnate. De aici se scot două tipuri de hidrocarburi — etilena și acetilena. Le vom aminti atunci cînd ne vom referi la pro-

prietățile generale ale hidrocarburilor nesaturate. Prezentînd experiențele cu soluția acidă de permanganat de potasiu folosită pentru a stabili caracterul saturat sau nesaturat al hidrocarburilor, mă voi referi și cu acest prilej la proprietățile etilenei și acetilenei. Experiența este simplă și concludentă: soluția de permanganat își păstrează în cazul hidrocarburilor saturate culoarea și o pierde în cazul celor nesaturate. Studiind petrochimia și gazele de cracare voi face prezentări sintetice care să ducă la înțelegerea caracterelor etilenei și ale omologilor săi.

Tot astfel eterii care nu se mai predau într-o lecție specială pot fi amintiți atunci cînd studiem proprietățile alcoolilor. Atunci elevii află printre altele că aceștia se combină între ei în prezența catalizatorilor, eliminându-se apă și rezultînd eter. Apare deci în mod necesar noțiunea de eteri și prepararea lor. Mai departe, caracterizînd esterii drept derivați funcționali, apare în mod logic același calificativ și pentru eteri. La studiul grăsimilor nu se poate să nu pomenim și de un dizolvant excelent — eterul — și de proprietatea specifică lui anume aceea de dizolvant. În felul acesta vom da elevilor cunoștințele strict necesare despre eteri, fără să-i supraîncercăm.

Așa precum arătam la început, reducerile care au fost efectuate în programa de chimie înlesnesc aprofundarea materiei și totodată ne ajută să evităm supraîncercarea elevilor. Ele ne obligă să studiem atent prevederile programei pentru a putea preciza unde și în ce moment vom predă unele cunoștințe, cum să facem ca predarea să capete, pe ansamblu, unitate.

Prof. G. DRAGOMIRESCU
Școala medie 26 București

Experiențe în laboratorul de chimie

LIMBA ROMÂNĂ

Îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt, mărirea gradului de accesibilitate a cunoștințelor concomitent cu integrarea lor în contemporaneitate au cerut și vor mai cere diferite măsuri, a căror eficacitate însă depinde de activitatea la catedră a fiecăruia dintre noi. De aceea, chiar recente reduceri, menite să ușureze programele și manualele școlare, ne pretind mai mult decît simpla operație mecanică de a elimina din planificarea unele titluri sau subtitluri. De altfel, în discuțiile care au avut loc la conferințele raionale din toamna aceasta, s-a ajuns firesc la concluzia că, pentru a realiza intențiile ministerului, este nevoie în primul rînd de o atîtă organizare a procesului predării, de măsuri metodice adecvate. Cîteva argumente

Unele reduceri au avut ca urmare dizolvarea unei probleme în alta. Iată, de exemplu, o indicație de la clasa a VIII-a „Nu se mai analizează în clasă balada „Pașa Hassan“ de G. Coșbuc. [...] Trăsăturile baladei se vor studia la balada populară (1 oră)”. Subtextul indicației ne obligă la o anumită desfășurare a lecției despre balada populară. Personal, după definiția acesteia, aș proceda la o apropiere între „Novac și corbul“ pe de o parte și „Pașa Hassan“ pe de alta — din punctele de vedere care interesează. Poezia din urmă este cunoscută de clevi dintr-o clasă anterioară și cred că s-ar putea formula ușor cîteva constatări de ordin general, discutînd foarte sumar despre ea: amîndouă poeziile sînt creații epice; acțiunea poeziei „Pașa Hassan“ cuprinde tot un singur episod, eroic (în timpul bătăliei de la Călugăreni, pe cîmpul de luptă, Mihai Viteazul îl zărește pe Hassan-pașa, vrea să lupte cu el, dar acesta — îngrozit și laș — fuge din calea domnitorului român); personajul principal, Mihai, este tot o figură de erou popular, figură devenită legendară etc. Fără a fi nevoie de o nouă definiție, s-ar putea conchide că există balade și în literatura scrisă, avînd caractere asemănătoare cu cele ale baladei populare.

Alteori, reduceri operate la un capitol sau la mai multe au avut drept consecință înmulțirea orelor la alt capitol, care a fost — eventual — și resistematizat. Așa se întîmplă, de pildă, cu „Literatura romînă în prima jumătate a secolului al XIX-lea (clasa a IX-a), capitol care urmează să fi predat în 3 ore în loc de 1 oră și în altă organizare a problemelor decît cea din manual. Complicația este, și de data aceasta, de natură didactico-metodică: va trebui să pregătăm și să realizăm un ciclu de trei lecții introductive în loc de una singură și fără sprijinul integral al manualului. Adaptînd recomandarea de sistematizare din instrucțiunile la cerințele unui ciclu de trei lecții introductive privitoare la o perioadă istoric-literară, aș gîndi

aceste lecții ca o expunere succisivă — îmbinată cu discuții, cu conversație — despre relațiile dintre dezvoltarea literară și factorii care au determinat sau influențat caracterile dezvoltării literare în perioada dată. Practic, în primele două ore aș preciza caracterile literaturii romînă din prima jumătate a secolului al XIX-lea — în legătură cu analiza factorilor determinanți sau de influență (cadrul social-economic, ideologic-politic, literatura în ansamblu culturii epocii, influențe din afară etc.). În ora a treia și ultima aș cuprinde recapitulativ, într-o sinteză, caracterile esențiale ale literaturii, ale dezvoltării literare din epoca dată în comparație cu perioada anterioară. Personal aș folosi acest avantaj în ore și pentru o tratare mai concludentă a curentelor literare. Mai întîi, mi-ar fi greu să fîchei un capitol introductiv de literatură romînă cu informații privitoare la dezvoltarea altor literaturi, unde au apărut și s-au manifestat clasicismul și romantismul. De aceea, aș încadra expunerea despre aceste două curenturi literare în condiționarea istorică generală a literaturii epocii, adică la ceea ce am numit mai sus „influența din afară“. După o sumară prezentare istorică a curentului în literatura în care a apărut și din care a pîtruns la noi, aș preciza particularitățile curentului în literatura noastră, motivîndu-le concret-istoric (în cazul romantismului romînesc) sau aș arăta numai măsura în care unele caractere ale fenomenului literar din epocă apar și ca rezultat al influenței lui (în cazul clasicismului). Prin urmare, numărul sporit de ore la unele capitole ne va îngădui mai multă libertate de acțiune, dar tocmai de aceea atenția față de pregătirea și efectuarea orelor în plus va trebui să sporească și ea.

În altă categorie de reduceri intră transferarea unor scriitori de la capitolele de studiu monografice la capitolele introductive de privire generală. Alegerea va fi fost foarte dificilă și nu puțini sîntem cei ce regretăm, de exemplu, înscrierea lui George Călinescu în rîndul scriitorilor din situația amintită. Dar măsura va cere iarăși, mai ales, o rezolvare metodică. Va trebui ca din puținele date de care vom putea dispune să creionăm, totuși atîtea personalități puternice. Soluționarea judicioasă a faptelor, justa lor plasare și dozare, precum și calitatea expunerii — toate, chestiuni de metodică — vor fi hotărîtoare. Spațiul nu ne îngăduie o discuție mai întinsă. De altfel și cele de mai sus le-am scris numai pentru a convinge pe colegii mei mai tineri de importanța pe care o are organizarea atentă a procesului predării pentru aplicarea adecvată a instrucțiunilor de reducere a programelor și manualelor școlare.

C. BELDESCU

PROBLEMELE ACTUALE ALE MATEMATICĂ

Pe linia îmbunătățirii predării matematicii în școala medie, Ministerul Învățămîntului, cu sprijinul larg al cadrelor didactice, a trecut la desgestionarea programelor și manualelor. Credem că în felul acesta se va ușura studiul matematicii și se va asigura o pregătire temeinică a elevilor.

Prin reducerile efectuate la matematică s-a urmărit în special ca manualele să fie în concordanță cu programa fixată pentru clasa respectivă, iar exercițiile și aplicațiile să nu depășească puterea de înțelegere a elevilor. Așa, de pildă, din manualul de clasa a VIII-a s-au scos cazurile de împărțiri așa-zise remarcabile care se pot trata mai bine în clasa a X-a, tot la algebra, în cadrul temei divizibilitatea polinoamelor.

De asemenea modul în care se trata forma $\frac{a^2-b^2}{a+b}$ putea conduce la concluzia falsă că numai fracțiile algebrice pot duce la o astfel de formă. Tratarea ei la clasa a XI-a îi justifică scoaterea din manualul de clasa a VIII-a.

Manualul de clasa a VIII-a trata unele exemple de fracții la numitorul cărora figura suma sau diferența a doi radicali de indice mai mare ca 2. S-ar putea spune că astfel de exerciții ar fi consolidat cunoștințele elevilor cu privire la operațiile cu radicali. Credem însă că scoaterea acestor exemple nu împiedică cu nimic o bună însușire a operațiilor cu radicali.

Instrucțiunile arată că la algebra la clasa a IX-a, nu se vor trata relațiile remarcabile între rădăcinile ecuației $x^3-1=0$. Era și normal, deoarece în clasa a X-a se tratează tema „relațiile între rădăcinile și coeficienții unei ecuații algebrice“ iar tema scoasă constituie doar un caz particular și anume pentru ecuația de gradul III. Tot în clasa a X-a se studiază ecuațiile binome și se folosesc pentru rezolvarea lor numerele complexe sub

formă trigonometrică. Procedul indicat pentru rezolvarea ecuațiilor binome (clasa a X-a) are caracter general și nu obligă pe elevi să memoreze diferite artificii de calcul pentru rezolvarea unor cazuri particulare de ecuații binome, cum se face la clasa a IX-a.

Și reducerile făcute la geometria de clasa a IX-a sînt binevenite. Ele vor contribui la o mai bună însușire a cunoștințelor de geometrie iar manualul, în urma

acestor reduceri, va fi mai accesibil elevilor în studiul lor individual.

În ceea ce privește manualul de algebra de clasa a X-a s-a făcut prea puține reduceri. Credem că era cazul să se țină seama de propunerea făcută de numeroase cadre didactice cu privire la restructurarea programii acestei clase, anume să se grupeze altfel temele de algebra și să se renunțe la tratarea chinuitoare a rezolvării ecuațiilor algebrice, avînd în vedere că în clasa a XI-a elevii vor avea la dispoziție un instrument mult mai simplu: Șirul lui Rolle.

Instrucțiunile nu spun nimic despre programă și manualele clasei a XI-a, deși sînt și aici observații de făcut cu privire la volumul și organizarea materiei. Ne întrebăm, de pildă, dacă n-ar

fi cazul ca predarea analizei să înceapă cu tema „mulțimi și operații cu mulțimi“ pentru a se ajunge mai ușor la mulțimi de numere care nu sînt decît mulțimi speciale.

Credem că și în privința ordinea temelor de geometrie analitică s-ar putea spune cîte ceva. Tratarea conicelor de exemplu ar putea fi făcută în ordinea parabolă, cerc, elipsă și hiperbolă. N-ar fi rău dacă ultimele două teme s-ar predă în paralel, plecînd de la observația că cele două conice au ecuații reduce la axele conicelor, asemănătoare, căci deîndată ce s-au stabilit ecuațiile tangentelor paralele cu o direcție dată, sau ecuația tangentei într-un punct sau ecuațiile tangentei duse dintr-un punct, pentru elipsa:

$b^2 x^2 + a^2 y^2 - a^2 b^2 = 0$, se pot scrie ușor ecuațiile de același fel pentru hiperbolă: $b^2 x^2 - a^2 y^2 - a^2 b^2 = 0$, înlocuind în ecuațiile stabilite pe b^2 prin $-b^2$.

Instrucțiunile de reducere a programelor și manualelor constituie un început promițător în ceea ce privește grija pentru predarea matematicii în școala medie. Este necesar ca fiecare profesor să cerceteze dacă nu se pot face și alte reduceri, dacă programele nu pot fi restructurate fie în ceea ce privește ordinea unor teme, fie cu privire la modul de tratare a altora. Restructurarea programelor de matematică devine cu atît mai necesară cu cît matematica a făcut progrese mari, a devenit necesară și altor științe și mai ales științelor tehnice. Nu trebuie să uităm că în societatea socialistă, nu poate fi vorba de progres fără contribuția din ce în ce mai mare a matematicii. Este necesar ca programele școlare să fie restructurate și pentru a face loc acelor teme a căror tratare este cerută de nevoile economiei.

Prof. GH. CĂLUGĂRIȚĂ
Școala medie „T. Vladimirescu“
București

ȘTIINȚE NATURALE

Din programa de științe naturale au fost lăsate la o parte noțiunile, formulele, tabelele sau figurile prea dificile în raport cu vîrsta elevilor sau care se repetă de la o clasă la alta. Aceste modificări impun profesorului o muncă mai atentă pentru o mai bună dozare și pentru înlănțuirea logică a cunoștințelor pe care le va preda.

În clasa a VIII-a la botanică se prevede, bunăoară, reducerea studiului florii la gymnosperme atunci cînd se studiază floarea în cadrul capitoului „Înmulțirea sexuată la plante”. Rămîne însă să le vorbim elevilor despre floare atunci cînd se studiază înmulțirea coniferelor. Cu acest prilej profesorul va prezenta pe larg alcătuirea florilor bărbătești și femeiești de molid — tipică tuturor gymnospermelor. Aceste cunoștințe sînt necesare înțelegerii procesului de fecundație la acest grup de plante, cît și cunoașterii modului în care se formează sămînța, a cărei alcătuire este strîns legată de tipul de ovar din care provine. Înșușirea temcnică a acestor cunoștințe în cadrul lecției despre conifere face inutilă o lecție specială despre floarea gymnospermelor.

Este binevenită reducerea studiului familiei umbelifere asupra căriea nu se va reveni, fiind vorba de un grup de plante mai rar întîlnite și mai dificil de studiat.

Reducerea lecției despre gramineele perene, în care se studia pe larg acest grup de plante, nu înseamnă totală omitere a cunoștințelor despre gramineele perene. Rămîne ca în lecția intitulată „Alte graminee” să le amintim elevilor importanța ierburilor perene, enumerînd cîteva graminee perene mai cunoscute. În același fel vom privi și problema lecțiilor „Înmulțirea asexuată” și „Înmulțirea vegetativă” care nu se mai studiază în lecții speciale. Avînd în vedere importanța cunoașterii diverselor tipuri de înmulțire a plantelor, acestea trebuie amintite în capitolele despre înmulțirea plantelor și anume atunci cînd vom spune elevilor că în afară de înmulțirea sexuată, mai există și cea asexuată sau vegetativă. Pe parcurs, în timpul predării, atunci cînd se va vorbi despre anumite plante care se caracterizează printr-un tip sau altul de înmulțire, aceste cunoștințe vor fi repetate și consolidate.

Scoaterea lecțiilor speciale dedicate tipurilor de tulpini, formelor de inflorescențe și clasificării fructelor are drept scop înlăturarea memorării mecanice a acestor cunoștințe cît și a pierderii de timp. Avem posibilitatea să predăm aceste cunoștințe în cadrul unor capitole mari, mai strîns legate de aceste probleme. De pildă, în lecțiile despre fecundație, după ce explicăm că în urma acestui proces fiziologic rezultă fructul, putem face o paranteză pentru a arăta că fructele sînt de mai multe feluri în funcție de tipul ovarului din care provin. Cu acest prilej elevii vor cunoaște și cîteva tipuri de fructe mai răspîndite.

Și la zoologie programa a fost descărcată de o seamă de cunoștințe neesențiale pentru a se da elevilor posibilitatea să studieze temeinic cunoștințele de bază. În clasa a IX-a vom preda dintre Protozoare pe Euglena viridis, ca tip de protozoar, rămînînd ca Sporozoarele, Infuzorii și Rhyzopodele să le prezentăm ca unități sistematice în cadrul clasificării generale a Protozoarelor. Atunci cînd vom face aceasta vom menționa și unele caractere generale ale acestor unități sistematice pentru a da elevilor o imagine mai clară asupra lor.

În același mod trebuie privite și reducerile legate de studiul unor grupe de animale care nu vor mai fi prezentate pe larg în cadrul unor lecții speciale. Datorită însă poziției lor filogenetice și a importanței lor în natură sau în studiul istoriei Pămîntului, ele trebuie amintite cu ocazia clasificării unor clase și ordine mai importante. De pildă, studiul grupului Celenteratelor, începînd cu Hidrozoarele, ca tip general, îl vom încheia cu o clasificare în care amintim poziția filogenetică și importanța Scifozoarelor și Antozoarelor. În acest fel reducem din manual un număr mare de pagini care i-ar supraîncărca pe elevi. Ne rămîne însă în sarcină problema concentrării noțiunilor de maximă importanță în cadrul clasificării Celenteratelor. Mergînd pe aceeași linie, considerăm că și studiul Echinodermelor, al Reptilelor și al Cefalopodelor se poate face după un plan asemănător — prezentînd pe larg tipul caracteristic grupului și făcînd apoi o clasificare în care să amintim pe scurt celelalte clase și ordine mai importante. Pe aceste cunoștințe se vor sprijini în viitor noțiunile de geologie sau biologie generală, cu care se încheie studiul științelor naturale.

Deosebit de utile sînt reducerile din programa de anatomie pentru clasa a X-a, care îi suprasoliciți pe elevi, obligîndu-i să-și însușească o serie de noțiuni de anatomie și fiziologie mai greu accesibile. Credem însă că și aici lucrurile nu trebuie privite rigid, deoarece prin scoaterea mecanică a unor noțiuni s-ar putea strecura lacune grave în cunoștințele elevilor. Renunțarea la lecția despre nervii cranieni va trebui înțeleasă ca o renunțare la descrierea fiecărei perechi de nervi cranieni în parte. Vom aminti pe rînd perechile de nervi cranieni odată cu descrierea diferitelor segmente ale creierului, pentru a localiza punctele lor de origine. Vom vorbi despre ei și în studiul analizatorilor. În felul acesta îi vom ajuta pe elevi să învețe aceste noțiuni într-o legătură firească cu celelalte noțiuni referitoare la sistemul nervos central.

Venînd în sprijin profesorului și al elevilor recente reduceri din programa de științe naturale fac posibilă dozarea justă a materiei și prezentarea ei într-o succesiune logică și mai accesibilă.

C. DEMETRESCU

PROGRAMELOR ȘCOLARE

Activitate practică la colțul tinerilor naturaliști de la Palatul pionierilor din Capitală

Măsurile de reducere a programelor și manualelor din istorie pe anul școlar 1963/1964 contribuie la asigurarea conținutului științific și ideologic al lecțiilor și mai ales la evitarea supraîncărcării elevilor. Au fost scoase din programă unele lecții de istorie universală, paragrafe cuprinzînd cunoștințe ce se repetă de la o clasă la alta, noțiuni inaccesibile elevilor, amănunte, date nesemnificative, s-a restrîns volumul unor capitole și lecții ce nu puteau fi asimilate de elevi în numărul de ore ce le era acordat.

Avînd în vedere aceste reduceri, noi, profesorii, trebuie să manifestăm o grijă deosebită pentru studierea programei și manualelor, să aducem la cunoștința elevilor, chiar în primele ore de curs, reducerile efectuate. În același timp, este nevoie să reflectăm adînc asupra părții din materie ce a rămas de predat la fiecare capitol care a suferit reduceri. Operațiile efectuate de minister trebuie urmate de aportul nostru creator: pe ce probleme vom pune accentul din cele rămase a se trata, peste care putem trece mai ușor, ce aspecte se cer neapărat reliefate și care nu au atîta importanță. Iată, bunăoară, din programa pentru clasa a VI-a, la lecția „Popoarele migratoare” au fost concentrate paragrafele „Orînduirea socială a vechilor germani” și „Orînduirea socială a vechilor slavi”, într-un singur paragraf care va trata „Orînduirea social-politică a popoarelor migratoare”. Această modificare evită repetarea a o serie de cunoștințe și este binevenită.

La lecția „Formarea marelui cnezat al Moscovei” scoaterea paragrafului despre cultura rusă și studierea acestei probleme la lecția „Cultura medievală” sînt juste, deoarece se poate sublinia astfel mai bine caracterul de clasă al culturii feudale, rolul reacționar al bisericii.

Repartizarea orelor devenite disponibile prin astfel de reduceri la lecțiile „Societatea feudală” și „Dezvoltarea orașelor și comerțului în evul mediu” ne ajută pe noi, profesorii, să subliniem mai bine, iar pe elevi să înțeleagă mai ușor trăsăturile social-economice și politice ale orînduirii feudale și ale apariției germinelor orînduirii capitaliste în sinul orînduirii feudale prin dezvoltarea forțelor de producție și apariția orașelor.

La clasa a VII-a vom trata primul război mondial în general, nu pe campanii. În îndeplinirea acestei cerințe este necesar să ne axăm pe evenimentele principale, să renunțăm la materialul faptic care complică procesul de înțelegere a cauzelor și caracterului acestui război, a intereselor urmărite de fiecare stat în parte în ducerea lui.

De asemenea repartizarea orelor rămase disponibile prin reducerea unor lecții mai puțin semnificative face tratarea problemelor

lor privind „Revoluția franceză” și „Comuna din Paris” mai eficientă. Noi trebuie să vedem în această schimbare un prilej de a insista asupra cauzelor economice și social-politice care au dus la izbucnirea revoluției franceze, asupra dictaturii iacobine și a importanței revoluției din 1789. Trebuie să facem, la lecția „Comuna din Paris”, ca elevii să înțeleagă mai bine lupta maselor populare din Paris pentru instaurarea Comunei, conținutul de clasă al măsurilor social-economice, precum și cauzele care au dus la căderea Comunei.

De altfel, în general, reducerile care au fost făcute — mă gîndesc și la cele din programele pentru clasele a VIII-a, a IX-a, a X-a — ne oferă posibilitatea să concentrăm atenția elevilor asupra esențialului, astfel încît ei să desprindă mai bine concluziile ce se impun, să rețină ideile cele mai semnificative.

Păcat însă că nu toate redu-

ISTORIE

cerile ne ajută pe noi să realizăm cele arătate mai sus. Astfel, unele din ele sînt neesențiale — mai mult, nu contribuie cu nimic la evitarea supraîncărcării, lipsesc lecția de unitate, sau o transformă într-o înșiruire de fapte fără legătură între ele. Cred, de exemplu, că programa la clasa a X-a ar putea fi mai serios revizuită, căci și cu reducerile făcute acum manualul rămîne destul de greu. Socolim de exemplu că lecțiile legate de cultură (perioadele 1789—1871 și 1871—1914) pot fi tratate mai sumar, deoarece elevii au multe cunoștințe în acest domeniu de la celelalte discipline. De asemenea, s-ar putea renunța la tratarea separată a fiecărui stat în lecția „Statele balcanice în perioada 1879—1914”. Tot astfel, la lecțiile privind statele din Tripla Alianță și Tripla Înțelegere se mai poate renunța la o serie de date, căci în prezent numărul lor este prea mare. Exemple se mai pot da și de la alte clase.

Recentele instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului pun în fața profesorilor de istorie sarcina de a munci cu mai multă atenție pentru pregătirea lecției, asigurîndu-i unitatea și conținutul științific-ideologic, sarcina de a elimina supraîncărcarea elevilor.

Socotesc că acțiunea pentru descărcarea manualelor și programelor ar putea să continue, antrenîndu-se un număr cît mai mare de cadre didactice, deoarece mai există destule posibilități (mai ales în manualul de clasa a X-a) pentru reducerea materiei.

Prof. GEORGETA APOSTOL
Școala medie I. L. Caragiale-București

FIZICĂ

O putem considera ca reprezentînd pentru electrocinetică ceea ce este legea lui Coulomb pentru electrostatică. Într-adevăr legea lui Coulomb introduce o mărime fundamentală, permitivitatea și una derivată, cantitatea de electricitate. În mod identic prima lege a electrolizei introduce mărimea fundamentală, intensitatea și o mărime derivată, echivalentul electrochimic. Avantajul unei asemenea ordini de predare mai constă și în faptul că fenomenul electrolizei dezvăluie structura granulară a electricității și permite intuirea existenței electronilor.

Într-o etapă următoare vom așina lucrurile, vom căuta să pătrundem mecanismul interior care determină existența suvoilului electronic. Mai înainte de aceasta trebuie să asigurăm însă formarea conceptului de potențial. Aceasta se poate face procedînd, în ordine, la definirea coulombului cu ajutorul amperului conform ecuației de definiție $Q = It$ și trecînd apoi la studiul electricității în echilibru cu care ocazie vom forma elevilor conceptele de sarcină electrică în repaus, cîmp electric, intensitatea cîmpului electrostatic și potențial. Cu ajutorul acestor noțiuni putem arăta în continuare cauza mișcării electronilor folo-

sîndu-ne și de studiul elementului galvanic. În cea de-a patra etapă vom forma pe baza legii lui Ohm noțiunea de rezistență electrică.

Desigur că problema reducerilor nu este încă rezolvată, dar s-a făcut un bun început. În legătură cu aceasta, în referatul delegației R.P.R. prezentat în cadrul celui de-al doilea seminar politehnic ținut anul trecut la Halle, se spunea cu multă dreptate: „Dacă este relativ ușor de spus ce probleme noi ar trebui introduse, cu mult mai greu este de hotărît la ce se poate renunța. Greutatea provine nu numai dintr-un conservatorism explicabil și împotriva căruia trebuie luptat, dar mai ales din cauza succesului logice strîns în care se înlănțuie cunoștințele prevăzute în programă”.

Aceasta e situația. Credem însă că întrebîndu-se în mod judicios orele rămase la dispoziția profesorului, în urma recentelor reduceri, abordînd într-un chip nou ordinea de succesiune și legăturile logice, folosînd alte demonstrații decît cele cunoscute, mai simple, mai legate de partea fenomenologică, se poate lupta și pe această cale împotriva supraîncărcării.

Prof. ST. FATULESCU

ZILE ÎNSENINATE

Vag, din negura trecutului îmi răsar în minte și pilpăie umbre care se suprapun, se topesc și se șterg. Era aici sau undeva aiurea? Realitatea profund și radical schimbată în esența ei nu-mi oferă nici o corespondență. Sint doar câteva trăsături dure și precise, adinc săpate pe retina memoriei și pe care le revăd cu ascuțită intensitate.

O zi mohorâtă de toamnă prelungită și umedă. O școală rece, aproape pustie. În cancelarie l-am întâlnit pe director care m-a întâmpinat cu o taciturnă indiferență. Își frecă miinile învinețite de frig și vorbea rar, împiedicat, repetind stingherit:

— Acuma e greu, tocărășe, e greu.
Și ca o vie ilustrare a greutateilor am văzut clasele aproape goale. Cite 10-15 elevi zgribuliți în fiecare sală. N-am să uit o fetiță pistruiată, toasă chilug, ca un băiat, pe care în prima pauză mă surprins-o în vreme ce, cu glhozdanul de lemn sub braț, pornise grăbită spre casă.

— Unde te duci, Răduța?
— Ilm!
— Spune, unde ai plecat?
— Acasă.
— Cum, acasă? Nu s-au terminat cursurile.
— Da, dar mama mie mi-a zis că eu de astăzi nu mai vin. Nici Stana lui Tinjanu nu mai vine.
— Totuși, rămii astăzi la școală și o să vorbim noi cu mama.

Imi mai amintesc de un învățător între două vârste care a intrat în cancelarie cu bocancii încărcăți pînă la gleznă de glisă galbenă și cu pălăria neagră mutiată de ploaie, dar cu chipul radios. Ridica mereu în drep-

tul ochilor cele cinci degete răschirate ale miinii stîngi. Cinci elevi într-o singură zi, cinci familii convinse să-și trimită copiii la învățătură. Mai optimist decît directorul, nu se sfia totuși să-i repete vorbele.

— Decamată e greu. Nu se lasă convinși. Dar, încet, încet, cu răbdare, cu muncă și cu multă bătaie de cap, o să vedeți. Să veniți la noi peste cîteva ani.

Am venit și nu mai știu dacă am fost aici sau în cu totul altă parte. Nu știu nici ce s-a întimplat între timp, de cîte ori și cîtă vreme au mai exclamat învățătorii și profesorii acestei școli „E greu, e foarte greu!” și de cîte ori învățătorul cu pălăria neagră a mai venit de pe ulițele satului încărcat, asemeni altor colegi ai lui, de ploaie și de vești bune. Numele satului cu rezonanțe calde și mîngîietoare nu-mi spune nimic. „Mătăsaru”, dar poate nu numai aici, în regiunea Argeș, ci și în altă parte pe meleagurile țării sint sate cu același nume.

Directorul e nou, nu conduce școala decît de cîteva săptămîni. Incerc să aflu pe departe.

— Cum era cu ani în urmă?
Mă întâmpină un suris cald asemeni celui pe care îl are mulțumirea după un efort ce nu s-a irosit în zadar.

— Ei, da. Era mai greu.
Ciudat. Sint aceleași cuvinte. Dar le-ar putea rosti la fel mulți alții, pentru că fără să aibă răsunet și popularitatea altor campanii, munca pentru școlarizarea copiilor a avut aspectul unei acțiuni susținute, perseverente, purtată în sătuleșe de

munte și de cîmpie, pe malul mării sau în delcă, la poalele Cealăului sau pe coclaurile Apusenilor.

Renunț la alte investigații și mă mulțumesc să observ ceea ce îmi oferă realitatea de astăzi. Ziua este senină și azurul are o puritate adîncă, de cristal. Copiii care completează șirurile de bănci în fiecare clasă, denunțînd astfel indicele aproape inexistent al absenților, sint veseli, dezgheșaji, plini de viață. În primele patru clase nu există nici un absent. În celelalte, unul sau doi. Cum este privită această situație? Frecvența, prezența regulată a elevilor la cursuri constituie pentru învățătorii și profesorii Școlii de 8 ani din comuna Mătăsaru o cucerire, care trebuie păstrată cu foarte multă grijă. Sint în această privință întimplări și fapte semnificative

Intr-o zi — era doar a doua sau a treia după ce începuseră cursurile — două eleve depănau îmbușurate

pe șosea pași grăbiți spre școală. Zădarnică trudă pentru că de zece minute se sunase. În fața ușii, pe coridor, timiditatea se luptă cu dorința de a intra în clasă. Cele două perechi de funde uriașe albe se apropie, se apleacă se retrag și se îndeamnă fără a îndrăzni să dea curs hotărîrii care le-a minat în fugă pînă aici. În sfîrșit, o mină mică apasă pe clanșă și cele două uniforme înfoiate au trecut pragul inclînindu-se scurt în fața profesorului pentru a alerga în bancă, ultimul refugiu sigur în această sală unde se așteaptă și cel investit cu dreptul de a le judeca. Au o singură speranță și, probabil șansă. Școala abia a început și poate, în baza acestei circumstanțe, admones-tările au fost pentru un timp abrogate. O vreme ai crede că nu s-au înșelat pentru că profesorul le-a făcut semn să ia loc și își continuă nestingherit lecția. Numai că, la sfîrșitul orei, două minute sint rezervate unei scurte „anchete”. Motivele au fost pregătite din vreme, dar din nefericire profesorul vrea să afle adevăratele cauze ale întîrzierii așa că, după ce micile neadevăruri au fost consumate, fetele sint cam încurcate și în frînturi de fraze își mărturisesc vina. Morala nu mai este

necesară. Este suficientă atitudinea severă și dezaprobatoare. Elevele înțeleg că și anul acesta ca și în anul trecut profesorii sint decizi să nu admită nici o absență, nici o abateră de la disciplina școlară.

Un alt fapt. O elevă din clasa a II-a nu a venit la școală de loc, de la începutul anului. Ca acum mai mulți ani în urmă, părinții au hotărît că „fata a învățat destul și să mai stea pe acasă”. Dar a crede că școala ar putea admite în această pricină o aberație. Doi profesori, împreună cu cîteva elevi, s-au deplasat după orele de curs în familiile celei ce a absentat pentru a desfășura acolo un program special de lecții. Bineînțeles, întimplarea a ajuns de pomîină în tot satul și, cum se știe, rușinea este cîteodată un bun sjetnic.

Mă gîndesc că acum un singur „caz” stîrșeste atîta vîlcă și îmi amintesc din nou de directorul rebegit căruia nu-i venise la școală nici jumătate din elevi. Erau zilele mohorâte ale unui început de luptă. Astăzi roadele acestei lupte s-au copt iar ziua înseninată, plină de lumină și aromele acestei toamne aurii îmi par a avea valoare de simbol.

OCT. BUZESCU

Elevii Școlii profesionale „Grivița Roșie” execută cu atenție o lucrare practică la mașina modernă de găurit instalată în atelierul de instructaj practic. Astfel ei se pot deprinde de la început cu efectuarea lucrărilor de precizie.

UCENICIA ȘI

TEHNICA MODERNĂ

Mindri, în salopetele lor albastre noi, cei 15 adolescenți din grupă pătrund, fără sfială, în fiecare din secțiile uzinei. Din întrebările lor se vede că sint familiarizați cu majoritatea mașinilor utilizate în producție.

Uite-l pe tovarășul Moldoveanu — exclamă unul dintre băieți. Stringe cu deosebire căldură, ca unui cunoscut drag, mina muncitorului. Apoi, întorcîndu-se către noii săi colegi, le explică: „Tovarășul Moldoveanu e evidențiat în întrecerea socialistă și decorat. Îl cunosc de cînd am vizitat anul trecut uzina”. Inconjurîndu-l pe muncitor, cei 15 îi cer numeroase amănunte tehnice cu privire la caracteristicile de construcție ale mașinii și la piesele care se prelucrează. Multe din întrebările lor dovedesc o surprinzătoare precocitate tehnică.

— Cu cîte turații lucrați acum?
— Acesta-i un cuțit pentru finisare?
— Cum se centrează piesa aceasta? etc., etc.

...Sintem în mijlocul unei grupe de ucenici din anul I, care au îmbrăcat de-abia de 6 zile uniforma școlii profesionale, în timpul primei lor vizite la uzinele „Timpurii noi”...

Pînă de curînd, piatra de rezistență a reportajelor care se scriau despre activitatea „bobocilor” — ucenicii din anul I, o constituia uimitoarea revelație pe care o aveau acești adolescenți la primul contact cu tehnica modernă.

Coordonatele aceleiași confruntări între tinerii de 14 ani, care pătrund pentru prima oară pe porțile unei școli profesionale și tehnica modernă sint astăzi mult schimbate. Marea majoritate a celor peste 8.000 de elevi care au intrat pe porțile anului I al școlilor profesionale din Capitală au trăit cu ani în urmă, încă din clasa

a V-a sau a VI-a a școlii de 8 ani, momentul de neuitat al întîlnirii cu tehnica marilor uzine. Mulți dintre ei cunosc atît unele din marile uzine și șantiere ale Capitalei cît și, din excursiile efectuate în timpul vacanțelor, cîteva mari obiective industriale din alte localități ale țării.

În lumina acestor elemente și fapte noi se revizuieste structural întreaga concepție privind formarea deprinderilor de muncă la ucenicii anului I, stabilirea legăturilor între ei și tehnica modernă complex automatizată și mecanizată.

Chiar de la primele două ședințe de instructaj practic maestrul-instructor Roma Andreescu de la Grupul școlar de energie electrică din București și-a dat seama că ucenicii săi din acest an au numeroase noțiuni însușite anterior, care le permit citirea nu numai a unor schițe de contur ci chiar a unor desene tehnice simple. De asemenea, ei au o capacitate mult mai vastă de selectare a pricipurilor și deprinderilor corecte de lucru.

„Am constatat — ne spune tovarășul Radu Vasile — că datorită familiarizării noilor noștri ucenici cu mecanismul de formare a deprinderilor, ei au o mult mai mare capacitate de autocontrol. Eram în timpul unei ședințe de instructaj privind îndreptarea metalelor, cînd unul din ucenicii mei a venit la mine și mi-a spus: — Tovarășe maistru, cred că lovesc greșit cu ciocanul în material, dar nu-mi dau seama încă din ce pricină. Vreți să mă ajutați să decopăr greșala? — Desigur că în acest fel, activitatea pentru urmărirea formării deprinderilor corecte este mult ușurată. Se poate spune că pornim de la început să ridicăm o construcție, nu de la temelie ci de la nivelul primului sau celui de-al doilea etaj.”

În raport cu aceste condiții speciale maestrul-instructor Roma Andreescu și-a revizuit și metodele de instructaj. În momentul de față, cînd urmărirea efectuării operațiilor de lucru de către întreaga grupă este mult ușurată de autocontrolul fiecărui ucenic în parte, atenția principală a maestrului-instructor se orientează, chiar de la început, asupra calității lucrărilor executate, pe care o controlează cu maximum de exigență. De asemenea, coeficientul de corectare a normelor de producție, în raport cu posibilitățile ucenicilor a fost redus simțitor față de coeficienții utilizați în anii trecuți. La aceasta contribuie atît capacitatea sporită a ucenicilor de a-și forma noile deprinderi profesionale cît și dotarea tehnică superioară a atelierelor de lucru. În momentul de față, instructajul ucenicilor din anul I se efectuează cu unelte de calitate superioară și în unele privințe, prin folosirea micii mecanizări. Asistînd la acest instructaj în cadrul Școlii profesionale „Timpurii noi”, ne amintim de o întimplare petrecută tot într-un atelier de școală, anul trecut. Maistrul-instructor demonstrează operația de tăiere a metalelor în legătură cu realizarea unui produs de mare serie, „punctînd” la mașina de găurit materialul semi-fabricat și unind apoi cu fierăstrăul de metal găurirea efectuată pe conturul piesei. Această operație a trezit la o parte dintre ucenici următoarea reacție: „Dar de ce este necesar să tăiem piesa astfel, cînd am văzut că, în uzină, aceeași piesă se execută în cîteva minute prin presare în matrițe speciale? Intervenția elevilor conține o dată în plus definitivă condamnare a metodelor meșteșugărești de instruire practică.

Anul acesta, mai mult decît oricînd în

MIRCEA HERIVAN

Discuție după lecție

Front comun pentru întărirea disciplinei în școli

Discutam zilele trecute cu profesorul Ștefan Licescu, directorul Școlii medii din Găești, despre o problemă deosebit de importantă, esențială în asigurarea bunului mers al procesului instructiv-educativ. Este vorba de realizarea unei unități de cerințe, a unui front comun al pedagogilor din școală în ceea ce privește aplicarea și respectarea normelor de disciplină de către toți elevii.

„Sint profesori — ne spunea directorul — foarte exigenți cu elevii, atunci când este vorba de respectarea disciplinei școlare, a normelor conduitei civilizate. E ușor de recunoscut care sint aceștia: la orele lor e liniște, domnește o atmosferă de muncă, elevii îl așteaptă la lecție în ordine și curățenie. La fel de exigenți sint și față de elevii din clasele în care nu predau ei. Vă închipuiți cât de îndinc s-ar înrădăcina deprinderile bune sădite de asemenea pedagogi, dacă toți colegii lor s-ar strădui să le cultive. Dar, din păcate, sint și profesori care nu țin să fie așteptați într-o ordine perfectă, care nu se sinchisesc dacă elevii nu salută sau dacă stau cu miinile în buzunar atunci când vorbesc cu dînsii. Și acești profesori se pot recunoaște: după atmosfera zgomoasă, de loc propice unei munci de calitate, care domnește tot anul la lecțiile lor”.

Experiența arătată cu prisosință cit de important este ca profesorii să se simtă cu toții la fel de răspunzători față de școală în ceea ce privește rezolvarea problemelor de educație. Ei trebuie să stabilească împreună o seamă de cerințe pe care să le pună în fața elevilor și să se simtă datori la lupta permanent pentru aplicarea lor.

Asigurarea acestui front comun, respectarea cerințelor impuse de disciplina școlară sint probleme care au preocupat și preocupă mereu colectivul didactic de la Școala medie din Găești.

Există la această școală o experiență bună în ceea ce privește asigurarea disciplinei. La menținerea sa își aduce aportul fiecare membru al corpului didactic, prin aplicarea și respectarea cerințelor stabilite în regulamentul de ordine interioară, prin unitatea de vederi în ceea ce privește exigența ce trebuie manifestată față de elevi, prin exemplul personal al fiecărui învățător și profesor.

Nu se poate afirma că la Școala medie din Găești nu au existat cazuri de indisciplină. Au existat asemenea cazuri, bineînțeles, mai mult sau mai puțin grave. Colectivul pedagogetic însă a luptat neobosit împotriva lor și a luat atitudine față de manifestările de indisciplină.

„Anul trecut — ne spunea directorul — existau o serie de elevi care încălcau mereu normele disciplinei școlare. Aceștia erau mai ales elevi navetiști. Profitind

de această situație, unii din ei întârziu la ore, se prezentau nepregătiți, plecau mai devreme acasă pe motiv că pierd trenul. Alții, după ce plecau de la școală, în loc să meargă acasă, se opreau la cinematograful etc. Care a fost atitudinea colectivului didactic față de acești elevi? Din păcate, la început, nu a existat un front unit pentru remedierea acestei situații. Existau profesori care treceau cu vederea întârzierile elevilor respectivi, chiulul de la ultimele ore, qăsind scuza că școlarii respectivi fac naveta. Alții, dimpotrivă, manifestau exigența necesară, cerindu-le să se încadreze în normele stabilite de școală. Această neunitate de cerințe nu a făcut decât să dăuneze disciplinei generale din școală. Se impuneau, firește, măsuri operative. În primul rînd s-a discutat problema în consiliul pedagogic. Analizîndu-se mai serios lucrurile s-a constatat că în fond nu naveta constituia cauza abaterilor de la disciplină, ci faptul că profesorii și dirigînții nu au controlat atent pe elevi, nu au căutat să cunoască cum se comportă ei în afară de școală, nu i-au ajutat printr-o atitudine fermă, exigentă să lichideze cu abaterile. S-a format, în urma consiliului pedagogic, un front comun pentru lichidarea neajunsurilor. Fiecare diriginte și profesor a discutat cu elevii ajutîndu-i să se încadreze în disciplina colectivului clasei și al școlii. Fiecare pedagog a fost atent la comportarea elevilor, indiferent dacă era sau nu vorba de copii din clasa în care predau.

Rezultatele s-au arătat neîntîrziat. Acesta a fost unul din exemplele care au incredintat mai mult colectivul școlii de necesitatea creării unei unități de cerințe în școală, a unui front comun în lupta pentru o bună disciplină școlară.

Și cazuri singulare s-au rezolvat în școală atunci cînd profesorii au depus străduință în comun. Iată cazul elevului Ion Mărculescu. Avînd oarecare talent literar și o serie de cunoștințe suplimentare dobîndite prin lectură particulară el începuse să neglijeze studiul sistematic, să minimalizeze rolul școlii în instruirea și educarea sa, să manifeste atitudine de vedetism. Concepția sa greșită începuse să influențeze și pe alți elevi din clasă. Sesizîndu-se la timp, dirigintele clasei, împreună cu ceilalți profesori și în special cu cel de limba romînă, au acționat prompt pentru îndreptarea elevului. Împreună au reușit să schimbe atitudinea lui dăunătoare și să înlătore pericolul influenței negative cu care amenința întreagul colectiv.

În colaborare cu organizația U.T.M., colectivul pedagogetic al Școlii medii din Găești a luat o serie de măsuri generale care, aplicate de colectivul didactic, au

contribuit la menținerea disciplinei în școală. Așa sint discuțiile organizate la sfîrșitul fiecărei săptămîni, discuții la care au participat toți elevii și profesorii școlii. Cu această ocazie se discutau faptele petrecute în viața colectivului în săptămîna respectivă. Bineîoară, într-o săptămîna s-a urmărit mai ales ținuta elevilor. Orice abateri de la ținuta regulamentară au fost sesizate și comunicate colectivului de profesori ce răspundeau de organizarea discuției în săptămîna respectivă. Apoi, în cadrul discuției, s-au analizat abaterile și s-au luat măsurile corespunzătoare. Acest procedeu a dat rezultate foarte bune atît pentru faptul că a antrenat toți profesorii din școală, cît și pentru că se luau măsuri în mod operativ și pentru fiecare caz în parte.

În același timp, colectivul pedagogic a căutat să lărgască frontul comun, atrăgînd și pe părinți. Ședințele organizate cu părinții, pe clase sau pe școală, au urmărit mobilizarea acestora, alături de corpul didactic, la realizarea atitudinii disciplinate a elevilor. Aproape fiecare din cazurile de indisciplină manifestate au fost rezolvate și datorită discuțiilor purtate de către dirigînți și profesori cu părinții. Un exemplu: Anul trecut, elevii claselor a XI-a începuseră să se abată de la disciplina școlară. Socotindu-se mai mari, umblau într-o ținută vestimentară necorespunzătoare, nu se purtau cuviincios cu unii profesori, lipseau nemotivat de la ore. Una din măsurile luate de școală a fost și aceea de a se organiza pe fiecare clasă ședințe cu părinții, în care să se discute toate aceste abateri. Făcînd front comun, școala și familia au reușit să îndrepte lucrurile.

Începutul anului școlar a pus din nou în fața conducerii școlii, a corpului didactic problema asigurării disciplinei. Cu mai multă perseverență, cu un mai sporit spirit de răspundere, colectivul școlii și-a propus să realizeze de la început un front unit pentru crearea unei atmosfere favorabile desfășurării procesului instructiv-educativ. Primele măsuri pe linia disciplinei au și fost luate. Într-un consiliu pedagogic recent s-a dezbătut regulamentul de ordine interioară și au fost aduse la cunoștința corpului didactic măsurile adoptate de conducerea școlii înădă în prima săptămîna de curs s-a discutat cu toți elevii problemele esențiale ale îndatoririlor lor ca de pildă păstrarea curățeniei în noua local de școală, frecvența regulată, ținuta corectă etc.

De fapt o vizită făcută la această școală dovedește, de la primele impresii chiar, hotărîrea cu care au pornit atît profesorii cît și elevii de a respecta cu sfințenie cerințele disciplinei școlare.

MONICA VERDEȘ

Un fapt mărunț cu efecte mari

— Vasăzică, iarăși nu ți-ai scris lecția, Velea. Miine să vii cu mama ta la școală.

Copilul încearcă o scuză, o explicație, dar profesorul nici nu vrea să audă. În adevăr, nu trebuie să trecem cu vederea neglijențele copiilor. Și apoi, cîteva teme neefectuate acasă sint tot atîtea lecții insuficient însușite de către elev.

S-au terminat cursurile. Copiii au părăsit școala îndreptîndu-se spre casă. Velea merge mai încet decît de obicei. Nu prea-l îndeamnă inima la drum, căci cu cît ajunge mai iute acasă, cu atît mai aproape devin neplăcerile legate de invitația pe care avea sarcina să o transmită părinților.

Și totuși, iată-l ajuns. Îl primește mama, zîmbitoare ca de obicei. Numai tata pare mai prost dispus. Cum să le spună? Va strica buna dispoziție a mamei și-l va întineca mai rău pe tata. Mai bine să mai amîne — holărăște copilul.

Și tot amînînd momentul neplăcut, Velea a venit a doua zi la școală singur, fără mama.

Din nou oră de limba romînă. Din nou controlul temei scrise acasă. Profesorul trece și pe la banca lui Velea care stă în picioare cu sufletul la gură. Îi examinează lucrarea și trece mai departe. După ce a trecut profesorul, elevul stă jos și respiră ușurat:

— Am scăpat. Dacă nu și-a adus aminte acum cînd m-a văzut, cînd s-a uitat la caietul meu, înseamnă că și-a uitat cu totul de faptul că trebuia s-o aduc pe mama la școală.

În clasă activitatea se intensifică. Profesorul a trecut la ascultare.

— Ionescu, treci la tablă. Un copil blond se ridică din fundul clasei îndreptîndu-se cu caietul în mînă spre catedră.

— Scrie, te rog, propoziția: Muncitorii și-au îndeplinit angajamentele.

Elevul la creta și începe să scrie cît poate el mai frumos: Muncitorii șiau îndeplinit...

— Cum ai scris și-au? Așa se scrie, legal? — se supără profesorul.

— Cum se scrie, Munteanu?

— Se scrie și linioară au, precizează elevul.

— Bineînțeles, iar tu nu știai lucrul acesta, Ionescu?

După ce explică cu ajutorul clasei pentru ce și-au scris corect așa și nu altfel, profesorul îi cere lui Ionescu să scrie în caiet de nu mai puțin de o sută de ori propoziția de pe tablă.

Acasă, Ionescu s-a așternut pe scris. De zece, de douăzeci, de patruzeci de ori. Cînd a ajuns la a șizecea oară, a depus armele. Se făcuse lîrziu, mai avea și alte lecții de făcut și apoi se cam plictisise să repete de alîtea zece de ori același lucru.

— Ce-o fi o fi — și-a zis elevul. Merge la școală cu pedeapsa executată în proporție de 60 la sută. În definitiv, am să-l spun că prea de multe ori mi-a dat să scriu un lucru pe care l-am reținut încă din clasă. (Bine a sesizat aci elevul greșala profesorului).

A doua zi, așteaptă cu înfrigurare intrarea profesorului de romînă la oră. Ce-o să-i spună acesta? Ce nouă pedeapsă îi va da?

Dar tovarășul Alexandru Oprea începe ora, ascultă pe elevi, explică lecția nouă, și nici prin gînd nu-i trece să verifice dacă Ionescu a executat cele de i-a cerut.

Și uite așa se face că elevilor din clasa despre care este vorba le-a intrat în cap că profesorul lor de limba romînă nu urmărește îndeplinirea pedepselor, a măsurilor pe care le stabilește și că, în consecință, așa cum uită dînsul să-i controleze pot și ei „uita“ să respecte ceea ce ei le cere.

Nu e de mirare dacă cu timpul asemenea scăpări vor obișnui pe elevii tovarășului Alexandru Oprea să nu respecte dispozițiile primite, să încalce fără vreo reținere disciplina școlară și, bineînțeles, să nu-și respecte profesorul.

C. A.

Din planurile colectivelor de pedagogi de la Palatul pionierilor

Agenda manifestărilor ce se vor organiza anul acesta la Palatul pionierilor din București se anunță deosebit de bogată și variată. Astfel, pentru ca pionierii și școlarii care frecventează Palatul să cunoască drumul glorios de luptă al partidului nostru, se vor organiza numeroase întîlniri cu activiști de partid, vizite la monumentele istorice și la casele memoriale, la Muzeul de istorie a P.M.R., adunări pionierești și simpozioane. Iată temele unor asemenea acțiuni: „Recunoștință vie partidului iubit“, „Oamenii muncii luptă pentru traducerea în viață a hotărîrilor celui de al III-lea Congres al P.M.R.“, „Slăvim în vers și cîntec partidul nostru drag“.

Un mare accent se va pune în anul acesta pe organizarea și desfășurarea unor ample acțiuni în vederea întîmpinării celei de a 20-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

Periodic se vor organiza acțiuni variate, atractive cu participarea nemiștoare a pionierilor la pregătirea acestora — acțiuni privind cunoașterea mărețelor înfăptuiri obținute de poporul nostru sub conducerea partidului pe drumul desăvîrsirii construcției socialismului. Pe această temă vor avea loc programe de filme documentare de scurt metraj, jurna-

le de actualități, simpozioane, întîlniri cu eroii ai muncii socialiste, vizite în fabrici, pe șantiere, pe ogare, concursuri „Cine știe răspunde“ etc.

Ca și în ceilalți ani, Palatul va organiza serbări pionierești, întreceri sportive, vizite în întreprinderi, în G.A.S.-uri și G.A.C.-uri, excursii și drumeții, atît în vacanțe cît și în timpul anului. Multe dintre acțiuni vor fi organizate la casele de cultură ale tineretului și direct în unitățile de pionieri din Capitală și din comunele subordonate orașului.

La Palatul pionierilor copiii vor învăța cele mai frumoase cîntece și poezii patriotice, jocuri pionierești, pregătîndu-se în vederea obținerii distincțiilor pionierești și vor participa la o serie de spectacole noi prezentate de cercul de teatru și teatrul de păpuși, precum și la programele de filme organizate săptămînal.

În această perioadă unitățile de pionieri din Capitală vor avea posibilitatea să viziteze Palatul pionierilor pentru a-și alege activitățile dorite, pentru a cunoaște mai bine minunatele condiții create la Palatul pionierilor, pentru ca pionierii să-și petreacă timpul liber cît mai plăcut și mai folositor.

Pentru buna desfășurare a muncii metodice

Preocupindu-se de buna organizare a muncii metodice în școală, direcțiunea școlii medii „Al. Sahia” din Tirnăveni a ținut o ședință de lucru cu responsabilitățile comisiilor metodice, în care s-au dezbătut pe larg problemele care trebuie urmărite în acest an

școlar. Una din probleme a fost aceea a întocmirii planurilor de muncă. S-a stabilit astfel ca, la întocmirea planurilor de muncă, responsabilii să țină cont de sarcinile școlii în perioada actuală, cit și de specificul obiectelor pentru a realiza țelul principal al

muncii metodice — îmbunătățirea continuă a metodelor și procedurilor de predare.

Referatele cuprinse în plan vor trata problemele urmărite de membrii comisiilor, în colectiv sau individual, pe un timp mai îndelungat. În acest sens s-au indicat și unele teme orientative ca de exemplu: asigurarea însușirii conștiinței a materiei predate, notarea — mijloc de stimulare a elevilor la învățatură, confecționarea materialului intuitiv și folosirea lui judicioasă la lecții aplicabile practice — mijloc de consolidare a cunoștințelor elevilor etc.

Pentru îmbunătățirea stilului de muncă al comisiilor, direcțiunea școlii a propus popularizarea periodică a noutăților de specialitate, recenzarea cărților nou apărute, inițierea unor schimburi de experiență cu alte comisii metodice din raion și regiune, stabilirea de legături cu societățile științifice de specialitate, îmbogățirea continuă a bibliotecilor personale ale membrilor comisiilor etc.

Activitatea în cercurile pe obiecte, vizitele și excursiile, precum și lectura particulară a elevilor vor fi orientate spre completarea conținutului muncii la clasă.

M. EMIL.
București

ȘTEFAN COVRIG
Tirnăveni

O cunoștință nouă — abecedarul

Ajutăm pe elevi să cunoască și să respecte regulile de circulație

Pentru a-i ajuta pe copii să cunoască regulile de circulație, mulți directori de școli, diriginți și învățători din raionul 1 Mai, ajutați de organele de miliție, lămuresc pe cei mici cum să traverseze strada, unde să se joace, cum să călătorească cu trenul, autobuzul și tramvaiul, cum și pe unde să circule cu bicicleta.

Diriginții și învățătorii de la Școala de 8 ani nr. 27 din Capitală dau o deosebită atenție acestor probleme. Ei au îndrumat pe elevi la venirea și plecarea din școală, au atras și atenția părinților asupra importanței supravegherii copiilor. Ajutați de lucrătorii din

miliție, școala a prezentat filme, diafilme și unele ilustrate reflectând pericolele nerespectării normelor de circulație.

Diriginții claselor a V-a „E”, a V-a „B”, a VI-a „C” au inițiat întreceri și jocuri între diferite grupe de elevi, cu teme practice de circulație în școală și pe străzi. Acum tot mai mulți copii cunosc și respectă aceste reguli.

Interzicerea clacsonatului în Capitală găsește școala pregătită, deoarece cadrele didactice au transmis elevilor regulile de circulație, conștiința că respectarea lor înlătură accidente, apără viața copiilor.

Un nou local de școală

Printre realizările din acest an ale raionului Gherla se numără și construirea în orașul Gherla a unui nou local de școală. Localul are 16 clase, 2 laboratoare, 2 săli de lucrări practice și alte încăperi necesare desfășurării activității școlare.

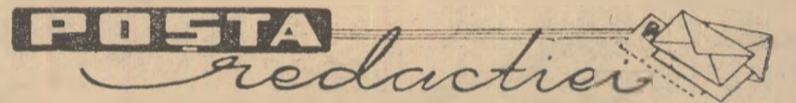
Prin grija secției de învățământ, noul local de școală a fost dotat cu mobilier, utilaj pentru lucrările practice și material didactic necesar bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ.

Noul local de școală constituie un minunat dar făcut de oamenii

muncii tineretului școlar din orașul Gherla.

În același timp, silueta elegantă și modernă a acestui frumos edificiu contribuie la înfrumusețarea orașului.

Prof. GH. BREHARU
Gherla

P. Soare, raionul Tg. Ocna. Cadrele didactice cu cel puțin 5 ani în învățământ (ani școlari), la data de 1 august 1959, care au fost programate la cursurile de perfecționare și nu s-au prezentat, beneficiază de salariul prevăzut pentru gradul definitiv, cu vechimea respectivă, cu obligația obținerii ulterioare a acestuia, pe bază de examen, în termen de maximum trei ani.

Ilie Cornea, Galați. Maiștrii instructori de la școlile profesionale, de meserii, agricole, școlile tehnice pentru pregătirea muncitorilor și școlile speciale ale Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale au norma didactică de 24-30 ore săptămânal în funcție de numărul orelor prevăzute în planul de învățământ.

Acolo unde în planul de învățământ sînt prevăzute 18 ore la un

an de studii, maiștrii-instructori pot fi încadrați la două grupe de elevi pentru care li se vor plăti cu ora cele 6 ore ce depășesc norma maximă.

La anii de studii unde planul de învățământ prevede 32 de ore, maiștrii-instructori so încadrează la o grupă de elevi și li se vor plăti cu ora celo două ore care depășesc norma maximă.

Al. Puicea, raionul Vaslui. Trezirea de la o categorie de salarizare la alta, precum și de la o grupă de vechime la alta, se face la cerere, pe bază de acte doveditoare, la data împlinirii stagiului de activitate în învățământ sau a obținerii calificării prin studii corespunzătoare — respectiv, la data de 1 ale lunii imediat următoare celei în care s-a depus cererea cu actele doveditoare complete.

Elena Moșneag, Hunedoara. Personalul didactic care a funcționat în învățământ înainte de 1 august 1959 și care în mod excepțional a rămas să primească, potrivit instrucțiunilor, un salariu mai mic decît cel pe care îl primea după vechea încadrare, beneficiază în continuare de vechiul salariu tarifar (cu încadrarea legal făcută) cît timp funcționează la același tip de școală sau pînă la schimbarea din funcțiune.

Viorica Dragoș, Galați. Instructorii superiori de pionieri, conducătorii de cercuri pionieresti se încadrează și se salarizează la fel cu învățătorii și profesorii, în raport cu pregătirea (studiile) cu stagiul de activitate în învățământ și cu gradul didactic obținut.

Livia Veluca, comuna Sirbi, raionul Birlad. Timpul servit ca instructor superior de pionieri se consideră la stagiul de activitate în învățământ.

Vasile Voicu, Moțoc I. Gheorghe, Maria Acatrinci, M. Beca, Viorel Morariu, Viorica Tudose, Jana Mihăilescu, Teodora N. Mihai, Victoria Măruțu, Valentina Irescu, T. Ciugaru, Gheza Micloș. Informațiile pe care le cereți le puteți obține adresîndu-vă organelor locale de învățământ.

CONCURS

Institutul pedagogic de 3 ani din Brașov anunță deschiderea concursului pentru ocuparea următoarelor posturi:

1. Conferențiar — zoologia nevertebratelor și vertebratelor poz. 2 la catedra de științe naturale;

2. Conferențiar — agrototehnie — darwinism, genetică și ameliorarea plantelor poz. 2 la catedra de științe agricole.

Cererile de înscriere se vor înalta în decurs de o lună de la data publicării prezentului anunț la Rectoratul Institutului pedagogic de 3 ani Brașov, str. Karl Marx nr. 48 însoțite de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare, copie legalizată de pe atestatul de profesor sau de conferențiar; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografia.

INSTRUCTAJ CU DEOSEBITE FOLOASE

Comitetul regional de partid Banat, împreună cu comitetul executiv al sfatului popular regional, a organizat recent în orașul Timișoara un instructaj cu directorii de școli și secretarii organizațiilor de bază. În cadrul acestuia au fost prezentate expuneri, s-au făcut vizite în unele școli cu scopul de a vedea felul cum au fost pregătite pentru activitate sălile de clasă, atelierele, laboratoarele, bibliotecile, muzele de științe naturale etc., după care s-au purtat discuții ample asupra problemelor actuale ale învățământului.

Cursul a urmărit prezentarea celor mai potrivite mijloace pentru realizarea unității de acțiune a tuturor factorilor educativi din școală (organizația de partid, consiliul pedagogic, organizația sindicală, organizația U.T.M., de pionieri etc.) — felul cum directorii de școli îmbină principiul conducerii unice cu acela al conducerii colective, aportul diriginților și al comisiilor metodice la ridicarea calității învățământului.

Din expunerea tovarăsei Maria Alexandru privind rolul și sarcinile organizației de partid din școală participanții au înțeles necesitatea sporirii, în noul an școlar, a efortului organizațiilor de partid și conducerii de școli în vederea realizării sarcinilor trasate de partid în domeniul învățământului, pentru creșterea exigenței în legătură cu însușirea cunoștințelor de către elevi, formarea conștiinței lor socialiste, legarea tot mai strînsă a școlii de viață. S-a subliniat grija mare ce trebuie avută în sprijinirea elevilor pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, în dezvoltarea interesului

lor pentru studiu și a deprinderilor de muncă independentă, grija pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor și a cadrelor didactice, pentru asigurarea timpului necesar pregătirii lor.

Din expunerea „Rolul și sarcinile directorului de școală în coordonarea, îndrumarea și controlul activității instructiv-educative”, ținută de tov. Iuliana Gorun, vicepreședintă a comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Banat, a reeșit rolul directorului în conducerea și organizarea muncii, în îndrumarea și controlul ei competent, în raporturile lui cu colectivul pedagogic. Expunerea, bazată pe un bogat material faptic, a arătat că mulți directori au reușit să mobilizeze toate forțele din școli în pregătirea elevilor, îmbinînd principiul conducerii unice cu cel al conducerii colective, antrenînd pe fiecare învățător și profesor să participe la viața școlii.

Modul cum directorul școlii medii din Făget a reușit să stabilească unitatea de acțiune cu organizația U.T.M. din școală a fost deosebit de apreciat. La începutul fiecărui trimestru directorul cere fiecărui dirigințe, responsabilului comisiilor metodice, secretarului U.T.M. și instructorului superior de pionieri să prezinte planul principalelor acțiuni în afară de clasă și școală. Împreună cu secretarul organizației de partid studiază propunerile făcute și definește planul comun de activitate. Planul o adus la cunoștință cadrelor didactice și elevilor și contribuie în mod real la evitarea paralelismului și supraîncărcării.

Referatul „Cum au asigurat diri-

ginta din școala noastră coordonarea activității elevilor, îndrumarea și controlul muncii lor” a scos în evidență faptul că dirigințele are un rol important în organizarea muncii elevilor din clasa lui, că acesta este cel dintîi colaborator al conducerii școlii în rezolvarea problemelor educative, că orice acțiune ce se desfășoară cu elevii trebuie cunoscută de către dirigințe pentru ca el să-și poată da concursul la reușita ei.

În cadrul instructajului au fost prezentate și expuneri privind mijloacele de educare a elevilor în spi-

ritul patriotismului socialist, predarea obiectului „Agricoltura” în școala de 8 ani, felul cum trebuie organizate laboratoarele, atelierele și locurile școlare etc.

Cadrele didactice care au participat la această instruire s-au întors în școli mulțumite că au putut adăuga la experiența proprie noi posibilități de a spori eficiența muncii lor.

prof. D. DIJMĂRESCU
inspector metodist șef,
Secția de învățământ a sfatului popular al regiunii Banat

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Structura anului școlar 1963/1964 pentru institutele pedagogice de învățători cu durata de 2 ani

1. Anul școlar începe în ziua de joi 10 octombrie 1963.

Anul școlar se împarte în trei etape de muncă școlară — trimestre: — trimestrul I — începe la 10 octombrie și se încheie sîmbătă, 21 decembrie, după ultima oră de curs; — trimestrul II — începe în ziua de luni 6 ianuarie și se încheie sîmbătă, 21 martie, după ultima oră de curs;

— trimestrul III — începe în ziua de luni 6 aprilie și se încheie la data de miercuri 24 iunie.

Examenenele de absolvire a anului

I se vor desfășura între 23 iunie — 10 iulie.

2. Vacanța de iarnă începe în ziua de sîmbătă 21 decembrie după ultima oră de curs și durează pînă în ziua de duminică 5 ianuarie inclusiv, iar vacanța de primăvară începe în ziua de sîmbătă 21 martie, după ultima oră de curs și durează pînă duminică 5 aprilie inclusiv.

3. Examenenele de corigență pentru anul I vor avea loc între 20—22 august.

— Se precizează că durata orelor de curs în institutele pedagogice de învățători este de 50 de minute.